

ГАЗЕТА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНИ

ГОЛОС УКРАЇНИ

Волонтери

Без права
на забуття

Розвідника
поховали, як він
заповів — під
звуки тулумбаса
і пісень

Репортаж

До зустрічі на Кінбурні!

▶ СТОР. 6

Ми разом, і ми переможемо!

▶ СТОР. 7

▶ СТОР. 10

№ 23 (8040)

ЧЕТВЕР, 2 ЛЮТОГО 2023 РОКУ

WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Володимир Зеленський обговорив ситуацію на фронті з главами урядів Канади та Бельгії

Президент України Володимир Зеленський провів телефонні розмови з Прем'єр-міністрами Канади та Бельгії. «Підтримую постійний контакт із Прем'єр-міністром Джастином Трюдо. Детально поінформував його про стан справ на фронті та оборонні потреби України в бронетехніці, артилерії, авіації. Узгодили спільні дипломатичні кроки, зокрема щодо реалізації формули миру», — повідомив Володимир Зеленський у Твіттері.

Також Президент України обговорив оборонну співпрацю з главою уряду Бельгії Александром Де Кроо. «Подякував Прем'єр-міністру Бельгії Александру Де Кроо за потужний попередній пакет та обговорили продовження оборонної співпраці. Також підтримку наших ініціатив в ООН, прискорення наступного санкційного пакета Європейського Союзу», — поінформував Володимир Зеленський. Він також зазначив, що Україна розраховує на принциповість Бельгії щодо недопуску російських атлетів на Олімпіаду 2024 року.

Американську допомогу використовують за призначенням

Мінфін США досі не бачив жодних ознак нецільового використання американських коштів, виділених на підтримку України та продовжує тісно співпрацювати з Києвом. Про це заявила речниця міністерства Меган Еппер. «У нас немає жодних ознак того, що кошти США були використані не за призначенням в Україні», — уточнила вона. Речниця також підкреслила, що в Вашингтоні «вітають нинішні зусилля української влади» щодо співпраці зі США, «щоби забезпечити належні гарантії, «аби американська допомога доходила до тих, кому вона призначена».

Водночас днями Американська корпорація з фінансування міжнародного розвитку (DFC) повідомила про те, що вона мобілізує 250 мільйонів доларів для українських банків, аби ті могли збільшити кредитування малого бізнесу.

Виступ Голови Верховної Ради України Руслана Стефанчука з трибуни Національних Зборів Французької Республіки (м. Париж, 31 січня 2023 р.)

Фото: rada.gov.ua

Шановна пані Голово!
Шановна пані Прем'єр-міністр!
Шановні пані та панове депутати!
Дорогі друзі!

Перш за все, хочу подякувати Вам, шановна пані Голово, за можливість виступити перед депутатами Національних Зборів Франції — у самому серці політичного життя вашої країни.

▶ СТОР. 2

ПОДІЇ

Для переселенців збудують капітальне житло

Хмельницька міськрада працює з представництвом ЄС в Україні та організації НЕФКО над проектом із забезпечення житлом внутрішньо переміщених осіб. У громаді хочуть звести житло для тисячі переселенців, чие житло знищили російські терористи. Планується, що це буде не модульне, а капітальне житло, яке залишатиметься у власності міста і не підлягатиме приватизації.

Для отримання гранту на реалізацію цих планів міська рада вже підготувала необхідну документацію, прорахували технічні параметри. У разі початку будівництва підприємники визначатимуться за європейським тендером, повідомляє наш власкор Ірина КОЗАК.

Евакуйовані лікарні отримали діагностичні кабінети на колесах

Евакуйовані з Краматорська та Рубіжного лікарні отримали від Канади та ПРООН спеціально обладнані автівки для надання мобільних медичних послуг, інформує Іван ТЕРЕЩЕНКО. Спеціалізований транспорт був переданий лікарні з Краматорська, що тепер базується на Львівщині, та Рубіжанській центральній міській лікарні, яка приймає пацієнтів у Дніпрі.

Автомобілі, передані ПРООН в Україні за фінансової підтримки Уряду Канади, — це діагностичні кабінети на колесах. Вони укомплектовані найсучаснішим медобладнанням, зокрема офтальмологічним, здатним вчасно діагностувати захворювання в пацієнтів, які з різних причин не можуть дістатися лікарні. Нова техніка дасть можливість розширити та покращити якість надання медпослуг, зокрема у віддалених населених пунктах.

Підпишіться на наші Facebook:
<https://www.facebook.com/GolosUkraine>
Telegram-канал:
<https://t.me/GolosUkraine>
Twitter:
https://twitter.com/Golos_Ukraine
аби отримувати інформацію про події в Україні та світі виключно з достовірних джерел.

КОРОТКО

■ У Полтавській ОВА триває робота над оновленням Стратегії регіонального розвитку на 2021—2027 роки. Провідні фахівці різних галузей готують до неї зміни, зумовлені викликами повномасштабної війни, інформує наш власкор Василь НЕЙЖМАК.

■ За дорученням голови Івано-Франківської ОВА Світлани Онищук, для потреб факультету радіотехнічних військ протиповітряної оборони Харківського науніверситету імені І. Кожедуба передали генератор. Його використовуватимуть для забезпечення життєдіяльності факультету, повідомляє наш власкор Людмила СТРАЖНИК.

Лише за день у застосунку «Дія» на обмін замовили 300 тисяч LED-ламп — Прем'єр-міністр Денис Шмигаль

Голова Верховної Ради України Руслан Стефанчук зустрівся з Президентом Франції Еммануелем Макроном

Голова Українського Парламенту подякував пану Президенту та французькому народу за демонстрацію найкращих лідерських якостей у підтримці України у її боротьбі з російським агресором і висловив упевненість у подальшому посиленні співробітництва та дружби між нашими країнами.

«Пане Президенте, від імені Українського народу дякую Вам і народу Франції за лідерство у питаннях підтримки України та українського народу, який сьогодні демонструє, що за цінності варто боротися. Ми такий же європейський народ, як і 360 років тому, часів козацької доби, який любить свободу, волю і ніколи не дозволить нікому панувати на нашій землі. І я знаю, що це не було б можливим, якби ми не відчували підтримки Франції та ЄС», — зазначив Руслан Стефанчук під час зустрічі.

Також він наголосив на важливості військової допомоги Україні, у якій Франція займає провідне місце серед держав світу.

«Ми з вдячністю отримуємо те озброєння, яке дасть можливість вивільнити територію України від російських загарбників. Але сьогодні дуже важливо отримати й інші види озброєн-

ня, сучасні, які нададуть можливість остаточно перемогти у цій війні», — наголосив Голова Українського Парламенту та додав, що саме таке озброєння компенсує чисельну перевагу ворога і для нас це спосіб відстояти своє право на життя.

Він також зауважив, що українці — це нація, яка дуже хоче миру, і це бажання втілено у формулі миру — ініціативі Президента України, яку ми закликаємо під-

тримати всі цивілізовані держави, щоб згуртувати увесь світ навколо цієї важливої ідеї. Тому участь Франції у підтримці формули, як однієї із провідних держав світу, може стати визначальною.

Руслан Стефанчук також приділив особливу увагу підтримці понад 100 тисяч українців, які знайшли притулок у французьких сім'ях, що «не на словах підтримують Україну та роблять все для нашої Перемоги».

Також Голова Парламенту України закликав Францію і далі бути поряд з Україною у її поступі до Європейського Союзу та НАТО, підтримати важливу для нас ініціативу відповідальності росії в міжнародних судах, її ізоляції в міжнародних інституціях та виплат репарацій нашій державі за всю завдану шкоду.

«Україна на шляху до ЄС і НАТО демонструє своїм прик-

ладом, що для нас значать цінності свободи, гідності, рівності, справедливості. Тому для нас дуже важливо надалі зберігати солідарність навколо України і тримати один стрій», — зазначив Голова Верховної Ради України та висловив упевненість у спільній перемозі коаліції європейських держав у цій жакливій війні.

Президент Франції Еммануель Макрон своєю чергою запевнив Голову Українського Парламенту у тому, що Франція завжди дотримується свого слова, даного партнерам. І це особливо важливо у співпраці з Україною у військовій сфері сьогодні, під час війни з російською федерацією.

«Ми постійно обговорюємо деталі з Президентом Зеленським, міністрами оборони України і Франції. Так було з CESAR, KROTAL чи бронеспорядженням.

Якщо Франція обіцяє допомогу — вона її надає, і між анонсом і наданням зброї минає небагато часу», — зазначив Еммануель Макрон.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.
Фото: rada.gov.ua

Виступ Голови Верховної Ради України Руслана Стефанчука з трибуни Національних Зборів Французької Республіки (м. Париж, 31 січня 2023 р.)

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Для нас важливо, щоб наші друзі і партнери чули українців. І бачили, як побачили Україну Ви, дорога Яель. Я до деталей пригадую Ваш візит до Києва. А далі була наша спільна поїздка потягом до Чернігова. Це був сміливий вчинок!

Ніколи не забуду, як Ви довго тримали в своїх долонях долоні літньої жінки, яка вижила в результаті ракетного удару по житловому будинку. Ви на власні очі побачили масштаби руйнувань, відчули біль і горе українців.

Ваш візит став яскравим свідченням солідарності Французької Республіки з Україною, виявом підтримки нашої незалежності й територіальної цілісності — принципів, що нас об'єднують.

А ще нас об'єднують мости, які братія Франція передала Чернігівщині. Вони ще більше зміцнили мости гуманітарної допомоги, які з перших днів російської агресії поєднали Україну і Францію. А мостами військово-технічної підтримки до України надходить таке необхідне нам озброєння, техніка та спорядження. Ми обов'язково зведемо й інші мости, які ще сильніше пов'яжуть наші країни.

Уже майже рік триває повномасштабна агресія росії проти України.

Ми як ніхто інший добре розуміємо, що єдиною метою агресії є злочинне бажання росії загарбати чужі території, позбавити Україну суверенітету, унеможливити наше європейське та євроатлантичне майбутнє.

росія застосовує проти нас увесь наявний у неї арсенал, шантажує світ погрозами використати зброю масового ураження.

Сьогодні вранці я мав унікальну нагоду тримати в руках рідкісні артефакти з вашої парламентської бібліотеки: «Великий Атлас» Йо-

ганнеса Блау, на картах якого зображений Херсонес Таврійський, а також унікальну книгу 1660 року великого французького інженера, мандрівника, картографа і письменника Гійома Ле Вассера де Боплана «Опис України». Там є такі слова про «благородний люд, який нині зветься запорозькими козаками»: «Вони дотепні, кмітливі, винахідливі і щедрі, не прагнуть до великого багатства, але надзвичайно кохаються у своїй свободі, без якої не уявляють свого життя».

І через понад 360 років Україна чинить опір, бореться, бо і далі не уявляє свого життя без свободи.

На наш опір агресор відплатив атаками на мирні міста, села та об'єкти критичної інфраструктури, в результаті яких люди залишаються без світла, опалення і води. Агресор прагне позбавити українців умов для існування.

Цинічна московська пропагандистська машина продовжує продукувати брехню і фейки, вводячи в оману як власних громадян, так і тих у світі, хто їм ще вірить. А по суті, вона є співучасником міжнародного злочину, який обов'язково має бути засуджений, а його учасники — покарані.

Так діють терористи, так діє терористичний режим, так діє держава-терорист. Ця агресивна і безвідповідальна політика несе загрозу свободі та демократії. Вона має отримати рішучу правову оцінку з боку міжнародного співтовариства.

23 листопада минулого року Європейський Парламент визнав росію «державою-спонсором тероризму, яка використовує терористичні засоби». Аналогічні рішення були раніше прийняті парламентськими асамблеями НАТО та Ради Європи.

У зв'язку з цим закликаю вас, шановні колеги, визнати росію терористич-

ною державою у стінах вашого «храму права і свободи». У цих стінах приймалося чимало важливих, часто доленосних, рішень. До них належить і ухвалена 30 листопада минулого року резолюція на підтримку України, в якій було засуджено російське вторгнення. Важливим стало те, що в ній підтримано ідею створення спеціального трибуналу. І саме він має по-іменно встановити всіх злочинців: від ідеологів безглузлого вторгнення, до тих, хто видає накази, вбиває, гвалтує, калічить.

Ніхто не має уникнути покарання, бо саме це і є справедливість.

Я дякую народові Франції, її Президентові, Уряду, всім вам за всю допомогу, яка надається Україні з моменту російського повномасштабного вторгнення. І насамперед за військову. Ваші рішення про посилення України передовими системами ППО, про надання танків і бронетранспортерів дали поштовх для інших держав зробити аналогічні кроки.

Франція завжди була, є і буде лідером!

Завдяки вам до українського лексикону увійшли нові слова. Тепер ми добре знаємо, що таке Кроталь, Цезар, LRU, AMX-10RC. І ми готові збагачувати свій словниковий запас новими словами. Ми хочемо бачити серед Леопардів, Абрамсів і Челенджерів французькі Леклерки, які зміцнять нас на суші. І Міражі з Рафалами, які з іншими союзницькими літаками захистять українське небо!

Дайте нам літаки! Дайте нам крила нашої Перемоги! Крила, якими ми закриємо Україну та захистимо всю Європу!

Шановні члени Національних Зборів!

Найвищою цінністю є людина. Дякую французькому народу, тим французьким родинам, які при-

хистили у себе українців. Дякую від імені кожного зі ста тисяч моїх співвітчизників, яким Франція дала притулок.

Ви надали українським дітям можливість продовжити навчання у школах, забезпечили українцям високі стандарти соціального захисту, створили можливість для працевлаштування. Ми ніколи не забудемо, що ви поставилися до наших громадян як до своїх, як до членів власної родини: французької і європейської!

Україна повертається до своїх європейських витоків, незважаючи на шалений спротив москві. Ми щиро вдячні Франції за лідерську роль у наданні Україні статусу кандидата на вступ до Європейського Союзу. Український народ, який платить сьогодні непомірно високу ціну, обов'язково розквітне в родині вільних європейських націй.

Ми ефективно працюємо над прийняттям відповідних законів та запровадженням необхідних реформ. Знаємо, що і як маємо зробити. І рухаємося максимально швидко навіть в умовах війни.

У зв'язку з цим хочу наголосити, що Президент України, Парламент та Уряд послідовно демонструють нульову толерантність до корупції і борються за викорінення цього явища. Лише впродовж останніх декількох днів відбулися знакові звільнення і затримання недобросовісних чиновників високого рівня, які обов'язково понесуть покарання.

Україна якнайшвидше завершить виконання всіх земі кроків, визначених Європейською Комісією. Сподіваюсь, що це дозволить нам вже у цьому році відкрити переговори про вступ до ЄС.

Ми також сподіваємося, що Франція надасть політичну підтримку заявці Ук-

раїни на прискорений вступ до НАТО у контексті вільноського Саміту Альянсу, який відбудеться 11—12 липня 2023 року.

Ми довели своєю боротьбою, що можемо і маємо стати членами Північноатлантичного Альянсу!

Шановна Національна Асамблея!

Ми часто згадуємо історію, шукаємо в ній пояснення того, що відбувається з нами сьогодні. Я теж хочу згадати у вашому авторитетному колі одне історичне явище, яке ми називаємо Голодомором, і про яке ґрунтовно писав французький історик Лоран Рюккер. Внаслідок геноцидних дій сталінського режиму, через організований штучно і навмисне голод, у 1932—1933 роках загинули мільйони українців.

Саме зараз сигнал з боку Франції про визнання Голодомору був би дуже важливим, оскільки події 1932—33 років підтверджують наляштованість тодішньої сталінської, а тепер і путінської росії знищити українську ідентичність.

Прошу вас сприяти у законодавчому визнанні Голодомору 1932—1933 років в Україні геноцидом українського народу.

Ця війна обов'язково закінчиться нашою спільною Перемогою — я впевнений. І після цієї Перемоги настає період відбудови і оновлення. Ми сподіваємося, що Франція — ваш Уряд та бізнес — активно долучиться до розвитку та повоєнної відбудови України.

Сьогодні я звертаюся до вас від імені українців, які воюють і віддають життя саме за свободу та гідність. Я виступаю від імені українських громадян, які в ці дні допомагають армії, продовжують працювати і навчатися з вірою у Перемогу і мирне життя. Ми волеємо жити в мирному демократичному суспільстві, якому ніхто не загрожує. Тому ми пропонуємо формулу миру!

На саміті G20 Президент України Володимир Зеленський представив світовим лідерам план завершення війни — нашу формулу миру з 10 пунктів. Бачимо Францію потужною силою, яка проявить лідерство і допоможе її спільно реалізувати. Саме за допомогою Франції та інших союзників і партнерів ми хочемо зафіксувати ключові елементи повноенної безпекової архітектури в євроатлантичному просторі, включно з гарантіями для України.

Розраховую на підтримку реалізації формули миру Президента Зеленського з боку Франції!

В Україні всі почули слова Президента Франції: «Ми будемо разом, щоби побудувати справедливий і міцний світ. Розраховуйте на Францію, розраховуйте на Європу!». Ми почули ці слова під обстрілами, почули на полі бою і вони звучали нам гучніше, ніж вибухи ракет чи сирени повітряної тривоги.

Дорогі друзі! На завершення дозволяю мені поділитися з вами своєю мрією.

Я згадую 2012 рік і футбольний матч 15 червня між національними збірними України та Франції у Донецьку на «Донбас Арена». Той матч був перерваний грозою. Менш ніж за два роки російська агресія і окупація перервали наше мирне життя. До нас прийшла війна, яка принесла смерть і руйнування.

Я дуже хочу, щоби ми спільно перемогли у цьому матчі життя проти смерті, а наші національні збірні знову зіграли у звільненому Донецьку на «Донбас Арена».

Це буде матч нашої спільної Перемоги. Це буде матч миру і пам'яті. Це буде матч нового життя.

Дякую за увагу! Слава Україні і Vive la France!

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Франція підтримує Україну на шляху до ЄС

У межах офіційного візиту до Французької Республіки Голова Верховної Ради України провів робочу зустріч із Прем'єр-міністеркою Французької Республіки Елізабет Борн (на знімку).

Насамперед Руслан Стефанчук висловив вдячність Франції за надану військову, гуманітарну та фінансову допомогу: «Важливо у цей складний для України період не втрачати підтримку світу. Адже ми боремося за цінності, які є основою Європи та демократичного світу загалом».

Водночас він зауважив, що для України значимими є питання відбудови, дотримання формули миру

Президента України Володимира Зеленського, а також

членства України в Європейському Союзі та НАТО.

«Між словами «росія» та «терорист» має стояти знак «дорівнює». Важливо, аби якомога більше країн визнали це», — зазначив Спікер Парламенту України. «Ми прагнемо відновити кордони України, відповідно до 1991 року, тому не бачу пересторог у наданні сучасного озброєння — воно потрібне, аби повернути свої території», — додав він.

Водночас Руслан Стефанчук акцентував на необхідності створення спеціального трибуналу для рф. «Питання відновлення справедливості є питанням принципу та нашої

спільної Перемоги. Для України надважливо знайти чесний міжнародний механізм, через який можна притягти рф до відповідальності за скоєні злочини», — підкреслив він.

«Франція підтримує перспективу та кандидатуру України на членство в Європейському Союзі. З лютого ми будемо обговорювати це питання та намагатися знайти найкоротший шлях для України, щоб вона могла приєднатися до ЄС», — зауважила, зі свого боку, Прем'єр-міністерка Франції.

Елізабет Борн акцентувала, що Французька Республіка бачить динаміку реформ в Україні: «Навіть, коли триває війна, ви продовжуєте здійснювати реформи».

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.
Фото rada.gov.ua.

Апарат Верховної Ради України та Канцелярія Національних Зборів Французької Республіки підписали Протокол про міжпарламентське співробітництво

Під час офіційного візиту Голови Верховної Ради України Руслана Стефанчука до Французької Республіки, Керівник Апарату Верховної Ради України Вячеслав Штучний та Генеральний секретар Національних Зборів Французької Республіки Мішель Моро підписали Протокол про співробітництво (на знімку).

Документ підписали у присутності очільників Парламенту України та Національних Зборів Французької Республіки Руслана Стефанчука та Яель Брон-Піве.

Згідно з документом між сторонами буде здійснюватися обмін відповідним досвідом у законодавчій роботі, контрольно-оцінювальній діяльності, сприянні парламентській роботі тощо.

Крім того, з метою сприяння процесу вступу України до Європей-

ського Союзу, Протокол передбачає передачу

знань з європейських питань, зокрема, в орга-

нізації парламентської роботи як у законодав-

чій сфері, так і в сфері контролю та оцінки; адаптації та гармонізації законодавства України з acquis Європейського Союзу; моніторингу процесу вступу в ЄС; розбудови потенціалу апаратів з європейських питань та підтримки структурування спеціалізованих служб; посилення ролі парламентів і парламентської дипломатії у збереженні та просуванні демократичних і європейських цінностей та ін.

Слід зазначити, що головні засади документа базуються на необхідності захисту української парламентської демократії перед обличчям російської збройної агресії, рішучості підтримати перспективу вступу України до Європейського Союзу.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.
Фото rada.gov.ua.

Ви не словами, а справами говорите, що Україна повинна перемогти у цій війні якомога швидше

На цьому Голова Верховної Ради України Руслан Стефанчук наголосив під час зустрічі з керівництвом та членами парламентських комітетів з питань оборони, закордонних та європейських справ Національних Зборів Парламенту Франції, а також парламентською групою дружби «Франція—Україна».

Він подякував французьким парламентаріям за небайдужість до проблем України та потужну її підтримку. Водночас наголосив, що наша держава потребує ще більшої допомоги, щоб захистити не тільки свою землю, а й ті цінності, на яких тримається європейська державність.

«Сьогодні Україна стоїть на кордоні між цивілізацією і провалем, боронить свою землю та захищає важливі цінності. Це є те, що складає мотивацію нашого спротиву. Ми знаємо, що ми разом з нашими партнерами — на стороні добра, і ро-

бимо все, щоб продемонструвати світу, що принципи та цінності цивілізованого суспільства мають значення і є основою нашого співіснування», — наголосив у промові перед депутатами Руслан Стефанчук.

За його словами, для повної Перемоги України дуже важливо сьогодні відчувати плече партнерів, і тому ми очікуємо конкретних та дієвих кроків з боку цивілізованої спільноти.

«Нам потрібне озброєння, важке наступальне озброєння. І я хочу подякувати Франції за лідерство у формуванні та розширенні міжна-

родної коаліції на нашу підтримку у цьому питанні. Ви не словами, а справами говорите, що Україна повинна перемогти у цій війні якомога швидше. Французька зброя на передовій — найкращий приклад того, що Франція — з Україною», — підкреслив Голова Українського Парламенту та закликав французьких колег не зменшувати зусилля у цьому напрямі та підтримувати Україну в інших важливих для неї питаннях.

Зокрема, окрім продовження військово-технічної допомоги, Руслан Стефанчук закликав до посилення політичної підтримки України Французьким Парламентом: визнання рф терористичною державою; притягнення росії до відповідальності за всі злочини,

вчинені в Україні; міжнародної ізоляції росії; визнання Голодомору 1932—1933 років геноцидом Українського народу; підтримки формули миру Президента Володимира Зеленського та можливості патронату над одним із її пунктів.

«Ми також дякуємо за лідерську роль Франції у підтримці України на шляху до Європейського Союзу. Для нас зараз важливий наступний крок — відкриття перемовин про повноцінне членство в ЄС, де ми також сподіваємося на провідну роль Франції. Дуже важлива ваша підтримка і на шляху поступу України до НАТО, тому що сьогодні українці воюють, як армія НАТО і є шитом країнам Альянсу на передовій», — зазначив Руслан Стефанчук.

Насамкінець зустрічі Голова Верховної Ради України вкотре подякував французьким колегам за високий рівень співпраці між парламентами наших країн та запевнив, що Український Парламент робитиме все для того, щоб «Україну чули у світі, і Україна чула весь світ».

«Ми з вами — представники наших народів, тому маємо робити те, що хочуть наші народи. А вони хочуть миру, співпраці, Перемоги, далі жити у цивілізованому суспільстві, пишатися нашими спільними цінностями та спільним майбутнім. Дякую вам за вашу працю і підтримку! Слава Україні!», — наголосив у промові Руслан Стефанчук.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

У КАБІНЕТІ МІНІСТРІВ

Оцінка наших зусиль та формування євроінтеграційної дорожньої карти

Відкривши засідання Кабміну, Прем'єр-міністр Дениш Шмигаль насамперед анонсував проведення цього тижня двох надзвичайно важливих подій у сфері євроінтеграції: перші в нашій історії консультації між урядом України та Європейською комісією, які відбудуться 2 лютого, та саміт Україна—ЄС, що пройде 3 лютого.

«Те, що цей саміт пройде саме в Києві, — це потужний сигнал і партнерам, і ворогам. Партнерам — про те, що Європа вірить у Перемогу України та сприяє нашому швидкому руху до вступу в ЄС. Ворогам — це сигнал про марність їхніх зусиль внести розбрат у коаліцію підтримки України та зупинити нашу євроатлантичну інтеграцію», — наголосив глава уряду, зауваживши, що Україна очікує проміжної позитивної оцінки наших євроінтеграційних зусиль та хоче сформулювати детальну дорожню карту нашого євроінтеграційного шляху: від оцінки роботи, яку ми провели після отримання статусу кандидата, до початку предметних переговорів про вступ України до Євросоюзу.

На порядку денному саміту також будуть питання секторальної інтеграції української економіки до європейського простору. Зокрема, Україна прагне отримати довгостроковий доступ усіх українських товарів до ринку ЄС без квот і мита, досягнути прогресу в питанні приєднання до Єдиної зони платіжів у євро (SEPA) та до Єдиного роумінгового простору, завершити підписання «промислового безвізу».

Ще однією важливою темою саміту стане надання фінансової допомоги для швидкої відбудови енергетики, інфраструктури та пошкодженого житла. У цьому контексті Д. Шмигаль нагадав, що в Україні уже стартувала масштабна програма обміну старих ламп розжарювання на LED-лампи. Цю програму профінансували ЄС та Франція, закупивши, відповідно, 30 та 5 мільйонів лампочок. 300 тисяч українців уже подали попередню заявку через «Дію», а також старі лампочки можна обмінювати у відділеннях «Укрпошти».

Створена урядом міжвідомча робоча група з питань прискореної дерегуляції представила свої перші рекомендації, які передбачають скасування 47 ліцензій і дозволів у сфері відання Міністерства економіки. «Це норми, що регулюють експорт та імпорт товарів, норми у сфері інвестиційної діяльності, інтелектуальної власності, технічного регулювання», — повідомив прем'єр, додавши, що також Кабмін ухвалив розпорядження, яке вносить зміни до понад 30 позицій у сфері дерегуляції та покращення бізнес-клімату. «Це стосується адміністративних процедур, транспорту, логістики та ІТ, медицини і соцсфери, нафтогазового сектору та екології, агропромислового комплексу. Урядові рішення на виконання цього плану будуть ухвалюватися протягом усього 2023 року», — повідомив Д. Шмигаль.

Уряд підтримав та подасть до парламенту законопроект про оцінку впливу на довкілля. «Цими змінами планується оптимізувати процедуру, зокрема, повністю перевести її у цифровий формат і суттєво скоротити строки проходження процедури впливу на довкілля. Також ми прибираємо дискреційні повноваження під час прийняття рішень, тобто прибираємо можливість для зловживань чиновників», — сказав прем'єр, висловивши переконання, що бізнес позитивно оцінить запропоновані зміни, адже якщо зараз суб'єкти господарювання витрачають на проходження процедури оцінки 216 днів, то після ухвалення цього законопроекту всі її етапи можна буде пройти за 67 днів.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

Максим Бевза — із тих людей, які мало говорять, але багато роблять

Українська молодь у перших рядах захисників Української держави, її суверенітету та територіальної цілісності. В найскладніші перші місяці війни, коли ще Збройні Сили України не мали сучасної західної зброї, а у рашистів була велика перевага в авіації та артилерії, саме юнаки та дівчата разом із досвідченішими старшими товаришами зупинили ворога і змусили його тікати з Київської, Житомирської, Сумської і Чернігівської областей.

У 2022-му Верховна Рада України відзначила Премією за внесок молоді у розвиток парламентаризму та місцевого самоврядування п'ятьох молодих військових, які на передовій дають відсіч російському агресору. Наймолодшим серед них став 19-річний вихованець Співки української молоді в Україні Максим Бевза, який, незважаючи на свій юний вік, уже заслужив велику повагу і серед викладачів та товаришів по навчанню, і серед бойових побратимів.

Максим Бевза з раннього дитинства був залучений до активної діяльності в громадському секторі. Адже його батьки активні члени Співки української молоді (СУМ) в Україні, організації, яка вже майже 100 років займається вихованням дітей та молоді в християнсько-патріотичному руслі.

«Максим Бевза став членом СУМ в Україні ще в дуже юному віці. Як юнак брав участь у всеукраїнських та хмельницьких таборів, був відповідальним і дисциплінованим. У більш дорослому віці спробував себе у ролі впорядника — людини, яка дбає про дітей на таборах та на щотижневих зустрічах-сходинах. У свої неповні 18 років взяв на себе обов'язок очолювати Хмельницький осередок СУМ в Україні та ввійшов до складу всеукраїнського керівного органу спілки — крайової управи. За кілька місяців висунув чимало слушних та цікавих пропозицій щодо вдосконалення роботи організації та осередку. Взимку Максим поїхав з місією госпітальєрів на схід, де його застала повномасштабна війна. Ми пишаємось, що Максим — член нашої організації і сповняє діями наше вітання «Честь України — Готов Боротися!», — каже голова крайової управи громадської організації «Співка української молоді в Україні» Леся Голик.

Макс завжди любив багато читати, книжка постійно була його супутником! Батьки під-

тримували та стимулювали хлопця розвиватись розумово і фізично. Тому він займався бальними танцями, пробував себе у бойових мистецтвах (джудо, бойовий гопак, капурейро), але зупинив свій вибір на спортивному туризмі. Коли Максим приходив додому з синцями на ногах, подертими

руками, але очі світилися щастям, мама зрозуміла, що спортивний туризм надовго в його житті!

З великою повагою про свого вихованця розповідає тренер зі спортивного туризму Іван Кукурдза: «Влітку 2021 року Максим на базі добровольчої організації парамедиків «Госпітальєри» самостійно пройшов курси з тактичної медицини. Так сталося, що практичні заняття курсів, які планувалися зимою ближче до лінії фронту, збіглися з початком повномасштабної війни, тому Максим фактично зустрів війну «на передку». Повернувшись через деякий час і побувши вдома, прийшов до мене і сказав: «Я хочу туди, я сидіти вдома не можу». А вже через тиждень, розмовляючи з ним по телефону, я дізнався, що він у харківській теробороні.

Активний у співпраці з викладачами та здобувачами освіти. Любить подорожувати та організовувати захоплюючі мандрівки просторами України. В майбутньому планує працювати для популяризації України у світовому туристичному просторі. Максим став організатором та керівником гуртка зі спортивного орієнтування. Здобувач цікавиться тактичною медициною та пройшов теоретичний курс госпітальєрів, теоретичну частину курсу проходив у східній частині України. Там і вступив в місцеву тероборону, на сьогодні є молодшим сержантом Збройних Сил України.

Ми пишаємось нашим Максимом, вітаємо його з присудженою Премією Верховної Ради України за внесок молоді у розвиток парламентаризму, місце-

передовій, Максим хвилюється і підтримує всіх нас. А ми у свою чергу молимося і надіємося на найшвидшу довгоочікувану зустріч», — резюмують друзі Максима.

«Про Максима можна розповідати довго, а всіх позитивних рис не перелічити. Найперше, що спадає на думку, це виваженість, відповідальність і чесність. Тому запитань про те, чому ж йде на війну, не виникало. Такий уже він є, таким виховали. Там, де потрібна допомога, буде Максим. І так завжди, ще змалечку. Коли перед відправленням ще зайшов до нас, тоді остаточно усвідомили, що перед нами не хлопчик, а мудрий чоловік. Хоча і юний, але мужній. Це таке дивне відчуття, ти наче свою дитину відпускаєш на війну. Але в Максима спокійної рішучості і тверезої віри у власні сили вистачає на двох. Не за один день він став таким. Живий інтерес та вміння помічати деталі, бажання відшукати першопричини можна було помітити ще з самого юного віку. Батьки змогли підтримати найкращі риси, в результаті маємо молодого бійця, який сам твердо знає, що «якщо не я, то хто?», — каже Ольга, подруга родини Бевзів.

Отже, з лютого минулого року Максим зі зброєю у руках боронить наш край! Він пліч-о-пліч з іншими такими ж мужніми, сильними та відважними ЛЮДЬМИ наближає нашу перемогу!

«Стосовно Максима, як його безпосередній командир, могу розповідати довго, оскільки майже 10 місяців ми разом служимо на благо Вітчизни. За цей доволі значний проміжок часу, якщо коротко, Максима Бевзу я могу охарактеризувати як розумну, цілеспрямовану, порядну, добру та розсудливу людину, навіть з огляду на його досить молодий вік. Чесно кажучи, дізнавшись тоді (в березні) про його вік, мене вразили його пояснення стосовно того, що він, молодий хлопець із Західної України, робить тут — на передовій у Харкові. Відповідь була проста: «Хто, як не я? Розвідникам теж потрібні парамедики!». Важливо не те, що сказано, а те — як! Бо дивлячись «Чіпу» (позивний Максима) у вічі, я бачив свідомий вчинок чоловіка з великої літери, а не наївну, дитячу жагу до пригоди та пихатих історій. Я вважаю за честь служити пліч-о-пліч з Максимом!» — розповідає командир взводу Віталій Нос.

Усі рідні та друзі з нетерпінням чекають Максима вдома, вірять у Перемогу та моляться за наближення МИРУ!

Для мене Максим є взірцем української молоді — спокійний, розумний, розважливий, впевнений у тому, що робить і в що вірить. Він — людина, яка завжди була і є скромною, щирою, готовою будь-кому допомогти, любляча свою родину, готова віддати своє життя за свою державу — Україну».

Любов до туризму і стала вирішальною при виборі подальшої професії. Після завершення 9-го класу Максим вступив до коледжу на факультет «Туристична справа», а потім і до Хмельницької педагогічної академії. Про студентське життя Максима розповідають ректор академії, а також його однокласники.

«Студент Хмельницької гуманітарно-педагогічної академії Максим Бевза одразу після повномасштабного вторгнення в Україну пішов захищати країну.

Спеціальність «Туризм» та навчання в академії Максим вибрав не випадково. Він — вихованець гуртка спортивного туризму Хмельницького обласного центру туризму і краєзнавства учнівської молоді. Активний учасник змагань зі спортивного туризму та спортивного орієнтування, багаторазовий переможець та призер чемпіонатів різного рівня, має I спортивний розряд зі спортивного орієнтування. Навчаючись у Хмельницькій гуманітарно-педагогічній академії, виявляє наполегливість у навчанні, є активним учасником освітньо-професійної програми «Ту-

вого самоврядування та бажаво нових звершень у вільній мирній Україні!» — каже Інна Шоробура, ректор Хмельницької гуманітарно-педагогічної академії.

Ще цікавіше розповідають про Максима Бевзу його товариші по навчанню. «Наш однокласник — герой!» — подумали ми всі, коли дізналися, що Максим планує їхати на фронт, адже мало кому вистачить духу так вчинити.

Якщо проаналізувати життя Максима, стає зрозумілим його рішення — стати на захист Батьківщини! Чи були здивовані його рідні та близькі таким рішенням? Швидше ні! От як про Максима кажує його близькі: «Якщо говорити про мужність, сміливість та відвагу, то всі ці якості зібрані в одній чудовій людині — у Максимові. Ще до повномасштабного вторгнення він уже не міг сидіти вдома. Зупинити його було безглуздо, тому що прагнення захищати свою Батьківщину, домівку, сім'ю було на першому місці у нього. І це не просто на словах. Максим з тих людей, які мало говорять, але багато роблять. Не словами, а вчинками він усім нам доводить, що варто на нього рівнятися і пишатися ним. Також неможливо не сказати, з якою розсудливістю та мудрістю Максим приймає рішення, з твердістю стоїть на своєму та з легкістю розв'язує проблеми. А з яким позитивом і оптимізмом він ставиться до всього. Перебуваючи там, на

Президент Австрії у столиці: «Ми разом обстоюємо європейські цінності»

Учора з візитом у Києві побував Федеральний президент Австрії Александер Ван дер Беллен.

«Після майже року війни Україна не забута. Разом з Президентом України Володимиром Зеленським та хоробрим народом України ми відстоюємо європейські цінності», — йдеться у повідомленні.

Дорогою в Україну, в поїзді, Президент Австрії повідомив, що їде до Києва з метою демонстрації солідарності з українцями, які відбивають російське вторгнення. «Те, що ця поїздка до Києва відбувається одразу після мого офіційного вступу на посаду, є цілеспрямованим проявом солідарності та

підтримки людей в Україні», — заявив Ван дер Беллен.

За його словами, в столиці запланована його зустріч з Президентом України Володимиром Зеленським.

Ван дер Беллена супроводжувала австрійська делегація. Також під час візиту очікувалося оголошення конкретного пакета допомоги, «зокрема, терміново необхідними генераторами».

«Так, Австрія є нейтральною у військовому плані. Але ми в жодному випадку не є нейтральними в нашій позиції. Українці воюють за свою країну та майбутнє своїх дітей, і ми їм у цьому допомагаємо», — наголосив глава Австрійської держави.

Сербія братиме участь у відбудові українських міст

На прес-конференції у Белграді Президент Сербії Александер Вучич повідомив, що отримав листа посла України Володимира Толкача з пропозицією взяти участь у відновленні українських міст, які постраждали від російських обстрілів. «Я дав згоду на це. І після завершення бойових дій Сербія братиме участь у відбудові окремих міст України», — оголосив Александер Вучич.

Він ще раз зазначив, що Сербія виступає за територіальну цілісність України. Але при цьому закликає до введення санкцій проти Росії, на яких наполягає ЄС, Белград не буде.

На запитання: «Чи продає Сербія зброю Росії або Україні?» президент категорично заявив: «Жодне оборонне підприємство країни не продавало свою продукцію Києву чи Москві». І додав, що сербська сторона направляє Україні гуманітарну допомогу та надавала іншу підтримку й робитиме це і надалі. Але про зброю не може йти навіть мова. «Ми не продаємо зброю ні Росії, ні Україні, але продаємо всім іншим країнам. При цьому вони обіцяють, що не перепродаватимуть її. Але вона все одно якось опиняється в одній із гарячих точок світу. Нашої прямої вини у цьому немає», — наголосив Вучич.

Ярослав СЕРГІЄНКО.

Японія виділила 170 млн доларів на відновлення нашої критичної інфраструктури

Уряд Японії виділив 170 мільйонів доларів США на відновлення України. Як повідомило Міністерство розвитку громад, територій та інфраструктури України, кошти буде спрямовано на реалізацію проектів екстреного відновлення.

«Беззаперечним пріоритетом на цьому етапі відбудови є відновлення критичної інфраструктури, необхідної для забезпечення базових потреб громадян. Це необхідний крок для повернення українців до своїх будинків та підтримки економічного розвитку в регіонах. Підтримка наших партнерів є вкрай цінною та потрібною. Дякую нашим японським партнерам за допомогу в реалізації проектів відновлення. Розраховуємо, що після перемоги зможемо швидко перейти до реалізації довгострокових інвестиційних проектів», — зазначив очільник міністерства Олександр Кубраков.

Допомога передбачає надання японськими партнерами товарів та послуг, необхідних для відновлення.

Постачання панцерників Leopard 2 із Німеччини гальмується?

Днями канцлер Олаф Шольц оприлюднив рішення уряду ФРН про надання Збройним Силам України бойових танків Leopard 2 зі складу Бундесверу. Як перший крок має бути сформована рота з 14 панцерників Leopard 2 А6.

Також міністр оборони Борис Пісторіус, за повідомленням інформаційного агентства дпа, прагне до того, щоб перша українська рота, оснащена німецькими бойовими танками Leopard, була якомога швидше підготовлена до розгортання. «Наша мета — доправити танки в Україну до кінця березня — початку квітня», — зазначив міністр під час відвідування днями тренувального полігона Бундесверу. — І я не маю жодної інформації про те, що поставка може затриматися».

Тим часом глава оборонної компанії Vincoron Штефан Штенцель в інтерв'ю виданню Die Welt повідомив, що передавання Україні панцерників Leopard загальмувалося. Бо в Німеччині «немає кому зробити замовлення на виготовлення військової техніки», хоча на виробництво потрібної її кількості потрібно від одного до двох років.

Це підприємство виготовляє електронні компоненти та електроприводи для панцерників Leopard і бойових машин Puma. За словами Штефана Штенцеля, «якщо Німеччина в січні ухвалює рішення про постачання 14 танків Україні, то вона має уже в січні зробити замовлення на них. Але поки що його немає». Він також розповів, що матеріали для виробництва надходять упродовж 12 місяців, після чого Victorion за кілька тижнів виготовляє свої компоненти і доправляє їх виробникам військової техніки. Тому він закликає: «перш ніж танки зможуть бути постачені в Україну», може минути від 12 до 24 місяців.

Тим часом численні опитування громадської думки щодо схвалення поставок наступальних озброєнь в Україну свідчать про те, що половина і більше німців уже не схвалюють таке рішення уряду. Також у кількох містах ФРН відбулися мітинги протесту проти втягнення країни в не «їхній» конфлікт. Як аргумент учасники висувують занепокоєння, що в такому разі війна може наблизитися до кордонів Німеччини...

Наталія ПИСАНЬКА.
Берлін.

У Києві розповіли про заходи з гуманітарного реагування ООН

Питання допомоги внутрішньо переміщеним особам, що набувають особливої гостроти під час зими, забезпечення підтримки мешканців прифронтової зони, продовження дії чорноморської «зернової ініціативи» та низка інших проблем обговорювалися на зустрічі з журналістами, яку провели в Києві координаторка системи ООН в Україні, гуманітарна координаторка Деніз Браун, представниця Управління Верховного комісара ООН у справах біженців в Україні Кароліна Ліндхольм Біллінг, представник ЮНІСЕФ в Україні Мурат Шахін, голова Представництва ВООЗ в Україні доктор Ярно Хабіхт, заступниця директора Всесвітньої продовольчої програми ООН в Україні Маріанн Ворд, в. о. заступника голови Представництва МОМ Стивен Роджерс та представник Фонду народонаселення ООН в Україні Хайме Надаль.

Розповідаючи про заходи щодо гуманітарного реагування ООН на ситуацію в Україні та про пріоритети діяльності, координаторка системи ООН в Україні Деніз Браун зазначила, що одним із провідних напрямів є робота над продовженням Чорноморської «зернової ініціативи». За словами Деніз Браун, дія цієї ініціативи має бути повторно продовжена в березні 2023 року.

«В роботі «зернової угоди» є складнощі, але над ними триває робота. При цьому ініціатива може робити більше. Ми не можемо дозволити їй закінчитися. Повірте, ми не дозволимо припинення. Ми не можемо собі цього дозволити, і Україна не може», — підкреслила координаторка мережі ООН в Україні.

Деніз Браун відзначила як один із результатів спільної діяльності те, що Чорноморська зернова іні-

ціатива не заблокована. І це, за її словами, надзвичайно важливо.

У центрі пріоритетної уваги міжнародних організацій постійно перебуває також ситуація у прифронтовій зоні. Впродовж року Верховний комісар ООН у справах біженців відвідав схід та південь України і був вражений масштабом руйнувань.

Продовжує також непокоїти представників мережі Організації Об'єднаних Націй в Україні й гуманітарна ситуація за лінією фронту.

«Коли я прокидаюся, мене непокоїть два питання: як допомогти людям пережити зиму і як потрапити на лінію фронту, — наголосила координаторка мережі ООН. — Зрозуміло, нам дуже важко потрапити на територію за лінією фронту. Там багато людей, з якими потрібно працювати, зокре-

ма люди похилого віку, які потребують допомоги, але не хочуть чи не можуть покидати свої місця проживання».

За словами Деніз Браун, представники місії регулярно намагаються отримати дозволи на роботу за лінією фронту, однак російська сторона жодного разу не надала такий дозвіл. «Кожні два тижні я відправляю вербальну ноту Україні та Росії на перетин лінії фронту. Українська сторона щоразу дає згоду. Росія постійно каже «ні», — розповіла Деніз Браун.

Одне із запитань журналістів стосувалося доступу до українських військовополонених у колонії в Оленівці, що на окупованій території Донецької області. Нагадаємо, в ніч проти 29 липня 2022 року війська РФ здійснили прицільний навмисний артилерійський обстріл вправної установи в населеному пункті Оленівка, де утримувалися, зокрема, і українські полонені.

Координаторка мережі ООН звернула увагу на наявність відповідного прохання генсека ООН Антоніу Гутерріша щодо відвідання колонії в Оленівці. Але й на це, за словами Деніз Браун, не було відповіді від російської сторони.

«Чи означає це, що все втрачено? Ні. Згадайте Запорізьку атомну електростанцію. У нас там фахівці з МАГАТЕ. Тож це є можливість», — підкреслила Деніз Браун, відзначивши як позитивний результат допомогу ООН в організації місії МАГАТЕ на Запорізьку АЕС, що розташована на окупованій території.

Владислав ЛЕОШКО.

Фото
Вікторії АНДРІЄВСЬКОЇ.

Болгарія вшановує загиблих під час комуністичного режиму

У перший день лютого в Болгарії вже кілька років вшановують пам'ять жертв комуністичного режиму. ЗМІ нагадують, що саме 1 лютого 1945 року так званий народний суд, створений комуністичним режимом, який на штиках принесли до країни радянські війська, ухвалив перші смертні вироки.

До страти засудили трьох регентів, 67 депутатів, міністрів, генералів та полковників царської Болгарії, які до цього вірно служили країні. Вироки виконали того самого дня. Багатьох родичів підсудних виселяли з квартир одразу після їхнього арешту або ухвалювали рішення про це вже під час суду.

Згідно з даними Державної безпеки, за дев'ять місяців у країні було страчено кілька тисяч держслужбовців і людей, які не підтримали комуністичний режим, а також переміщено 28 131 особу.

На пропозицію першого президента Республіки Болгарія Желю Желева, який обіймав цю посаду з 1990-го по 1997 рік парламент оголосив 1 лютого Днем вдячності та поваги до жертв комуністичного режиму. У Софії до стели, на якій вибито імена всіх страчених, цього дня несуть квіти і запалюють свічки в каплиці, котра є частиною меморіального комплексу.

Олександр БЛИК.

Москва — Сибіру: копати й копати

Підписана главою уряду РФ міхаїлом мішустіним стратегія розвитку Сибіру до 2035 року викликала шквал критики і незадоволення в регіонах.

«Таке відчуття, що доля Сибіру — копати надрі і переплавляти їх на метали на першому етапі переділу. Ці напрацювання не є актуальними, ми живемо за своєю стратегією розвитку», — заявив у прямуому ефірі телеканалу ОТС губернатор Новосибірської області, представник партії влади «Єдина Росія» андрей травніков.

Населення Сибірського федерального округу понад 16 мільйонів. Судячи з нової програми, москві байдуже до життя регіонів. Перед Сибіром поставили завдання насамперед видобути більше копалин і не думати про екологічні проблеми — про них забули в мішустінській програмі.

«Якщо в колишній стратегії був окремий пункт «вирішення екологічних проблем», то в новій його просто нема, а проблеми забруднення згадуються лише загальними словами», — прокоментували в «Тайга.Инфо», головному сайті новин Сибіру.

Більшість підприємств цього регіону сконцентровано на обмежених площах. Найчастіше в долинах річок та в улоговинах, а розсіювальна здатність атмосфери вдвічі нижча, ніж у єв-

ропейській частині країни. Тому в більшості великих міст і в усіх промислових зонах забруднення повітря і водних басейнів у десятки разів перевищує допустиму норму.

Навіть великі міста Сибіру досі повністю не газифіковані. В Красноярському краї рівень газифікації становить 17,5%, в Іркутській області — 1,1%, а республіки Тива та Хакасія взагалі не газифіковані. Взимку у великих містах настають чорні ночі через великі промислові викиди й опалення будинків вугіллям — людям радять виїжджати на кілька днів у села. Водночас путінський режим через газопровод «Сила Сибіру» продає газ Китаю за символічними цінами.

У програмі визначають, що в регіоні необхідно розширювати залізничну інфраструктуру, бо у зв'язку із санкціями змінилися напрямки розвитку вбік Китаю, але конкретних планів не намітили.

За інформацією сайту уряду, чиновники запропонували сибірякам розвиватися за рахунок таких індустріальних кластерів: «Ліс, переробка та лісохімія», «Переробка алюмінію», «Туризм», «Сільське господарство та харчова промисловість», «Коштовні метали», «Нафта та газ» і «Вугілля».

Федеральний уряд планує також збільшити видобуток нафти і газу. Але в стратегії жодним словом не обмовилися про міжнародні санкції, хоча

глава «Газпрому» алексей міллер заявляв про скорочення видобутку на 20%.

Схоже, що чиновники з центру живуть у паралельному світі. Під час розробки нової стратегії для Сибіру вони забули, що за вікном — війна, і до Росії застосовано небачені досі міжнародні обмеження. Тому мішустінська програма виявилася відірваною від життя і не дістала підтримки в регіонах.

У ній немає ні цільових індикаторів, ні показників про внутрішній валовий продукт на душу населення, ні про середню зарплату.

Глава республіки Тува Владислав ховалиг у своєму телеграм-каналі дипломатично відбувся лише загальними фразами, що Тува може взяти участь у роботі всіх індустріальних кластерів, але утримався від оцінки стратегії. Інші губернатори федерального округу про ухвалення московської програми для Сибіру, яка передбачає залучення 16 трлн рублів інвестицій, скромно промовчали. Які можуть бути інвестиції під час війни?

Водночас Москва поставила перед Сибіром завдання до 2035 року вийти на високий рівень самодостатності та істотно зменшити частку бюджетних інвестицій в регіон. Враження від мішустінської стратегії таке, ніби Москва гуде Сибір, а не навпаки.

Богдан КУШНІР.

Два металошукачі для саперів передали піротехнікам ГУ ДСНС у Житомирській області учні ліцею ім. гетьмана І. Виговського. Кошти на спецобладнання (майже 30 тис. грн) було зібрано на благодійному ярмарку, проведення якого ініціювали вихованці початкової школи. З цієї нагоди в закладі влаштували День Патрона — цей чотирилапий помічник рятувальників став справжнім улюбленцем українських дітлахів, *повідомляє наш власкор Оксана Лук'яненко*

Фото прес-служби ГУ ДСНС України у Житомирській області.

Ми разом, і ми переможемо!

Скільки тисяч кілометрів доріг з Києва, а потім донецькими степами, поритими мінами й снарядами, до Авдіївки, Волновахи, околиць колишнього Донецька, до Бахмута і Соледара, туди, де йшли і тривають найзапекліші бої, подолав екіпаж київських волонтерів, тепер і порахувати важко. Як і те, скільки тонн вантажів військового призначення колектив Північного апеляційного господарського суду під головуванням Олега Хрипуна передав на передову. Маршрути суддів-волонтерів та їхніх друзів, серед яких художник Олег Ганжа, в зону бойових дій та масштаби їхньої допомоги ЗСУ можна хіба що встановити по грамотах і подяках, що надійшли від бійців та командування 14-ї ОМБр імені князя Романа Великого, 43-ї окремої артилерійської бригади імені гетьмана Тараса Трясила, 72-ї ОМБр імені Чорних Запорожців, 30-ї ОМБр імені князя Костянтина Острозького, 128-ї окремої гірсько-штурмової бригади, 17-ї окремої танкової бригади, від «Азову», Головного управління розвідки Міноборони, Сил логістики ЗСУ та інших підрозділів, професійність і мужність яких визначають хід цієї війни.

Із понад ста грамот і подяк колективу волонтерів, які зберігаються в кабінеті голови суду, Олегу Хрипуну найдорожче, каже він, та, що надрукована на звичайному білому листку офісного паперу, без глянцевої і яскравих фарб, зате з найщирішими словами вдячності від командування 48-го батальйону 72-ї ОМБр. Пригадує, що тоді база військових потрапила під обстріл, і сім машин лишилися без скла. Запорожці звернулися по допомогу до своїх давніх друзів із столиці, й ті швидко вирішили проблему. Усього за кілька днів скло для автомобілів вже було доставлено бійцям.

У маршрутному листку — легендарна Чорнобаївка

Голова Північного апеляційного господарського суду Олег Хрипун.

Першу вагому допомогу для українських воїнів працівники суду надали в липні 2014 року — зібрали на потреби 14-го окремого мотопіхотного батальйону «Черкаси» 20 тисяч 640 гривень. Ці кошти пішли на придбання броньованого реанімобіля для вивезення поранених з поля бою. До армії волонтерів правників покликали любов до України та почуття обов'язку перед державою і її захисниками. «Хочу, щоб діти гордились нашою країною, щоб ми не залишили їм у спадок війну», — каже Олег Хрипун.

З початком повномасштабного вторгнення росії в Україну в добровольці записався помічник судді Олександр Іванов. Учасник АТО вже 25 лютого був у своєму підрозділі, що відразу вступив у бій з ворогом. Зараз боєць проходить лікування після важкого поранення. В ЗСУ служать і самі юристи, і їхні родичі — на передовій син судді Кароліни Тарасенко, відомий за позивним «Віталіні», чоловік ще однієї судді Алли Демидової, котрий теж пішов на фронт добровольцем. Серед бійців Тероборони — судді Олександр Гаврилюк і Геннадій Кравчук.

Усі, хто після початку війни залишився в Києві, добре пам'ятають важкі сірі дні кінця лютого — місто обезлюдніло, мости через Дніпро закрили, вулиці наїжачилися барикадами, подекуди біля них, ховаючись під маскувальними сітками, стояли танки. Частина установ і підприємств, кафе, ресторанів, магазинів і аптек припинила роботу. Безперестанку з боку Ірпеня і Бучі гриміли канонади, а небо над столицею шмагували заграви. В ніч з 25-го на 26-те столицю розбудив ближній бій. Заступниця міністра оборони Ганна Маляр у соцмережах тоді писала: «На метро Берестейська 101-ю бригадою знищено колону: 2 легкові, 2 вантажівки з бк, танк. Все спокійно, всіх поклали». Вуличні бої йшли на Шулявці, на Оболоні, а московські пропагандисти вже рапортували про захоплення української столиці.

Київ не впав, вистояв. «У ті дні моїм першим завданням зранку було зайти в робочий кабінет і сфотографуватися на фоні державного прапора, виставити фото в суддівську групу і написати «Все на місці. Ми працюємо!» — розповідає Олег Хрипун. — А в березні наш колектив прийняв спільне рішення про перерахування у фонд ЗСУ 50 відсотків зарплати».

За 2022 рік із суддівської винагороди колективом ПАГС через казначейські рахунки перераховано ЗСУ більше 36,5 млн грн.

Крім зазначеної централізованої допомоги, волонтери Північного апеляційного господарського суду відправили на передову майже 50 автомобілів, зокрема підвищеної прохідності, мікроавтобуси і вантажівки. Першу автівку купили для помічника судді Олександра Іванова, який записався добровольцем зі своєю машиною. Прослужила вона недовго, на початку березня потрапила під обстріл, а замінили потрощене авто надійною іномаркою, купленою у господаря поблизу Києва. У списку переданого бійцям — майже 200 бронешитів (приблизно половину з них для Нацгвардії та сил Тероборони придбано завдяки зусиллям судді Марини Барсук), десятки тепловізорів з нічним баченням, кілька квадрокоптерів з тепловізором, понад 100 аптечок і касок натовського зразка, труби розвідника, десятки малогабаритних дров'яних та газових пічок (обігрівачів), десяток багатоканальних зарядних станцій, зварювальний апарат, набори інструментів, бензопили, чимало запасних частин та гуми для автотехніки, а ще спальні мішки, медикаменти, ноутбуки, одноразовий посуд, сотні пар теплої та гумової взуття, шарпеток, дощовики, десятки розкладних ліжок, дві тонни дизельного палива та мас-

Полковник, командир 14-ї ОМБр імені князя Романа Великого Олександр Охріменко (другий ліворуч) з волонтерами.

гору смаколиків. А нещодавно — маскувальні сітки, які вони плетуть самі, бензопилу та знову ж смаколики.

Голова суду Олег Хрипун під час відпустки чи у вихідні особисто доставляє вантажі у військові частини. Приїздив у Чорнобаївку та Херсон, возив гуманітарну допомогу в Шуруве, де з тисячі мешканців, що жили тут до війни, залишилося усього 16 — пенсіонери й люди з інвалідністю, яким немає куди виїхати. Екіпаж бував і в Соледарі, де волонтерська машина потрапила під обстріл.

підрозділів нашої Князівської бригади іменний мотиваційний прапор підрозділу. Капелани бригади отці Володимир та Ігор освятили стяг. Командир нашої народженої та загартованої в боях 14 ОМБр полковник Олександр Охріменко на знак вдячності вручив гостям подяки командира бригади. Командир підрозділу, над строем якого віднині майоритиме іменний мотиваційний прапор, висловив вдячність друзям і запевнив, що сила України — в єдності її воїнів з її народом! Мужність народжує переможців, згуртованість — непереможних».

Військові називають колектив Північного апеляційного господарського суду надійним тилом, ширими друзями. «У той час, коли наша країна бореться за свою незалежність, коли порушено її територіальну цілісність, права і свободу українців, саме ваші небадужість, патріотизм та невтомна праця зміцнюють бойовий дух наших військовослужбовців. Завдяки таким патріотам, як ви, Україна іде до перемоги у важкій боротьбі проти окупантів і дає гідну відсіч ворогу», — зазначає екс-командир 72-ї ОМБр полковник Олександр Вдовиченко.

Ще наприкінці 2014 року Олег Ганжа, який вже чимало поїздив по підрозділах на Донбасі, з метою підняття бойового духу бійців вирішив розробити прапори окремих військових частин. Один з перших стягів з оригінальною символікою він виготовив для батальйону «Черкаси». Згодом з'явилися хоругва-оберіг із зображенням Матері Божої у центрі, різноманітні вимпели, десятки фірмових футболок з патріотичною символікою та символікою бойових бригад. У творчому доробку волонтера-художника вже понад сто стягів різних підрозділів, які називають мотиваційними бойовими прапорами. Вони майоріли і майорять над Мар'їнкою, шахтою «Бутівка», на північній околиці Донецька, в Авдіївці та в інших гарячих точках.

Дизайн кожного прапора, шеврона чи почесної відзнаки Олег погоджує з командирами, і це допомагає створювати не лише естетичну, а й інформативну, історично обґрунтовану символіку для військових частин, батальйонів, рот.

«Військові з великою повагою ставляться до мотиваційних бойових прапорів, — розповідає Олег Хрипун. — Їх виносять разом з офіційним прапором частини на шиккування і урочисті події».

Олег Ганжа додає, що у військових підрозділах «зараз все є, бійці забезпечені їжею, одягом, взуттям». На його думку, таким само важливим фактором перемоги бійців, як матеріальне забезпечення, є і забезпечення ідеологічне, моральна підтримка військових суспільством, яка трансформується у символіку окремих підрозділів, що стоять на захисті України.

Певно, після Перемоги, коли журналісти, історики, учасники бойових дій писатимуть історію цієї московсько-української війни, об'єктом досліджень стануть і мотиваційні прапори Олега Ганжі як символи мужності й стійкості українського народу, його величезної жертвності в ім'я Перемоги.

Світлана ЧОРНА.

Фото Олега ГАНЖИ та Надії ЗАМРИГИ.

Полковник, командир 43-ї бригади імені Тараса Трясила Олег Шевчук (крайній праворуч) з волонтерами.

тила, магазини для автоматів АК-74. Нещодавно на схід відправлено вісім генераторів та два комплекти болотної гуми.

Серед найактивніших волонтерів — Анастолій Майданевич, Олена Коротун, Владислав Суліма, Олександр Гаврилюк, Борис Ткаченко, Тетяна Козир, Юлія Михальська, Олексій Євсіков, Сергій Буравльов, Алла Тищенко, Віктор Шапран, Антоніна Мальченко, Світлана Алданова, Кароліна Тарасенко, Віталій Корсак та багато інших.

До волонтерської групи юристів приєдналися й учні та педагоги київської школи № 242. Від початку 2014-го директорка навчального закладу Світлана Атружба разом з колегами і вихованцями передали на фронт сотні дитячих малюнків і патріотичних сувенірів, виготовлених власноруч, цілу

Мужність народжує переможців, згуртованість — непереможних

Цей рядок із допису на сторінці в Фейсбуці командування 14-ї окремої механізованої бригади імені князя Романа Великого. «День Соборності України наша Князівська бригада відзначає на фронтових позиціях, під звуки бою і свисту снарядів. Але ми єдині, згуртовані, ми міцно тримаємо зброю і стрій. Ми маємо віру і добрих друзів, які підтримують і надихають, — йдеться у дописі. — Наші друзі, волонтери Олег Хрипун та Олег Ганжа, за традицією вручили командирі та воїнам одного з

Ворог готується до максимальної ескалації

Останніми днями найінтенсивніші обстріли відбувалися вздовж річки Дніпро на півдні України. У тому числі росіяни продовжують гатити по Херсону.

«Херсон залишається найбільш постійно обстрілюваним великим українським містом за межами Донбасу. Точна причина, через яку росія витрачає тут свої виснажені запаси боєприпасів, незрозуміла. Проте, швидше за все, командування частково має на меті знизити моральний дух цивільного населення та стримати будь-які українські контратаки через Дніпро», — такого висновку дійшла розвідка. Про це йдеться у розвідувальному огляді міноборони Британії у середу.

У свою чергу Секретар РНБО Олексій Данилов в одному з останніх своїх інтерв'ю заявив: «росія готується до максимальної ескалації. Вона стягує все можливе, проводить навчання і тренування».

За його словами, Київ не виключає жодного сценарію в найближчі два-три тижні. Мовляв, ті країни, які підтримують Україну в боротьбі з агресором, почали надавати нам максимальну допомогу.

«Ми пройшли через великий складний період, але я усвідомлюю, що головні бої ще попереду, і вони відбудуться цього року, протягом двох-трьох місяців. Це будуть визначальні місяці у війні», — сказав Данилов. При цьому Секретар Радбезу не виключає, що путін може здійснити атаку з півночі, півдня і сходу, як це було 24 лютого 2022-го, можливо, навіть приурочивши її до річниці вторгнення. Та припускає: участь у цьому масштабному наступі РФ братиме приблизно половина з понад 320 тис. мобілізованих.

Ольга ВІТЕР.

Відтепер грошова винагорода захисника залежить від зони виконання завдань

Від 1 лютого додаткова грошова винагорода у ЗСУ та МВС залежатиме від району перебування бійця, складності та специфіки завдань, які він виконує. Про це інформує МОУ з посиланням на постанову Кабміну від 28 лютого 2022 року № 168.

«Рішення змінити підхід до нарахування додаткової грошової винагороди стосуватиметься тилових підрозділів та військовослужбовців, які перебувають поза зоною бойових дій, та ухвалено задля дотримання принципів справедливості щодо стимулювання воїнів сил безпеки та оборони України», — повідомляє прес-служба оборонного відомства.

Розмір премії військовим, які беруть безпосередню участь у бойових діях, не змінюється. Те саме стосується сімей полонених та зниклих безвісти — виплати винагороди у розмірі 100 тисяч гривень зберігаються. Зміни торкнуться лише військовослужбовців та співробітників МВС, які перебувають поза зоною бойових дій, строковиків і курсантів ВВНЗ, офіцерів управління і штабів, а також деяких інших категорій.

Крім того, аби підвищити рівень соціального захисту військових і членів їхніх родин, з 1 лютого збільшать розміри щомісячної зарплатні захисників так, щоб мінімальний його рівень для Збройних Сил України, Національної гвардії та Державної прикордонної служби України становив щонайменше 20 100 гривень, також для осіб рядового і начальницького складу Державної служби України з надзвичайних ситуацій та поліцейських НПУ — на рівні не менш як 17 000 гривень.

Розвідника поховали, як він заповів — під звуки тулумбаса і пісень

У Корсуні-Шевченківському попрощалися із загиблим воїном Олегом Собченком

Жорстока війна забирає найкращих, найталановитіших, найпатріотичніших. 49-річний Олег Собченко, аеророзвідник 72-ї бригади імені Чорних Запорозжців (на знімку), загинув 24 січня 2023 року, захищаючи Вугледар на Донеччині.

Таких, як Олег, називають Воїнами світла. Він був совістю свого рідного Корсуня-Шевченківського. Його лицарем, вартовим, безкомпромісним оборонцем. Рішучий і відважний, він несхитно стояв на своїх позиціях, вступав у нещадну боротьбу з політичними опонентами, ворогами української національної ідеї, відстоював правду, справедливість, національну гідність. Він до останнього боровся, аби були покарані вбивці та замовники вбивства корсунського журналіста, героя Майдану Василя Сергієнка. Він досліджував історію визвольних змагань і ставив власноруч виготовлені пам'ятники військовим діячам та воякам Армії УНР. Він захищав на всіх майданах українську мову, з фронту організував петиції за порятунком рідної річки Рось...

Війна для Олега Собченка розпочалася ще у 2014-му. Просто з Майдану, попри поранення у сутичках з беркутнею, сотник Самооборони, нагороджений орденом «За мужність» третього ступеня, з групою добровольців створював і бився у лавах незборимого «Азову». Два роки запеклих боїв на сході ще більше загартували сталеву волю воїна, примножили його військову виучку і майстерність.

Природна кмітливість, досвідченість і розум Олега Собченка у поєднанні з безстрашністю і високою самодисципліною врятували чимало захисників Києва у драматичному березні 2022 року. Ба більше, завдяки таким же самовідданим і жертвним, як він, оборонцям саму столицю. У цьому переконаний журналіст, народний депутат України востаного скликання, товариш по зброї Ігор Луценко.

За його свідченнями, у час, коли вишколена рашистська десантура двох дивізій висадилася в районі села Козаровичі з метою захоплення дамби, Олег моментально став головним у загрозливій ситуації. Він був вродженим командиром. Група тероборонців під його командуванням перешкодила окупантам взяти контроль над руслом річки Ірпінь. Завдяки відкритій греблі під Козаровичами річка піднялася на півтора-два метри і стала для рашистів нездоланною перешкодою. Ворота до столиці з північного сходу, через які рвалася

Фото з відкритих джерел.

орда, зачинились. За хоробрість, відвагу і стійкість бійця 72-ї окремої механізованої бригади імені Чорних Запорозжців Олега Собченка було нагороджено орденом «За мужність» другого ступеня.

«У ті пекельні місяці я відчув, що таке бути членом родини Олега Собченка, — продовжив Ігор Луценко. — Він завжди навколо себе створював родину і за всіх піклувався. Завдяки цьому я сьогодні живий. З Олегом ми вирушили на війну у 2014-му, і багато хто дожив з того часу й до сьогодні завдяки знову ж йому. Він був добрим побратимом. Він давав приклад розумного ставлення до ризику. Олег завжди поєднував інтелект з хоробрим серцем. На початку повномасштабної війни своїй відвазі й точ-

ному розрахунку врятував зброї і військового майна на мільйони доларів. Усе це він витяг просто з-під носа противника! Та зброя згодом приносила смерть ворогам. ...Нам таких Воїнів, як Олег Собченко, дуже не вистачить. Його загибель велика втрата. Але що це означає? Що нам треба, зціпивши зуби, бути, як Олег — безкомпромісним до того зла, яке до нас прийшло».

Національно-патріотичний благодійний фонд «Героїка», історичний клуб «Чорні Запорозжці», екологічні центри, волонтерські та інші громадські організації, з якими співпрацював Олег Собченко, з невимовним жалем висловилися про втрату свого пристрасного одноплемишника, кипуча енергія якого рухала справу вперед, надихала інших.

Громадський сектор Євромайдану попрощався зі своїм сотником сповненими болю і гордості словами: «Друже! Ти йдеш від нас усміхненим і недосяжним!.. Схиляймо перед тобою наші голови. Ти гідний цих слів: «Слава Україні!» «Героям слава!».

Олег Собченко заповів: якщо поляже, на його похороні хай не буде сліз і ридань. Бо страждання викликають зневіру. Краще бути веселим і злим. І щоб звучала українська патріотична пісня.

Друзі виконали останнє бажання Воїна світла. У день прощання велично гриміли козацькі тулумбаси, линули улюблені Олегові пісні. У верхов'ї Корсуня-Шевченківського могутньо злетів грізний «Меч Арея»: «Гримне Небо — і тремить Земля. На Вкраїні хай пощезне враг, Меч Арея поверне нам рідний стяг. Чаркес — чарівний Меч Арея — Тримали витязі-князі, А зараз він в твоїй руці...»

Й останнє. Олегові побратими у прощальному слові наголошували, що аеророзвідник Собченко за свої подвиги гідний удостоєння звання Героя України.

Це було б справедливо. Та, думається, сам Олег не погодився би з цією нагородою. Він би був проти «Золотої Зірки» доти, доки носить її на грудях олігарх, причетний до вбивства безстрашного журналіста Василя Сергієнка, інші негідники, на совісті яких не подвиги, а злочини проти України. Це вже наше завдання — очистити найвищу нагороду держави від скверни...

Лідія ЛІСОВА.
Черкаська область.

Фото Назарія ВІВЧАРІКА.

Світлини українців знищували, а постаті «стирала» з історії

Вісім юних науковців з Кіровоградщини, переможців III етапу Всеукраїнського конкурсу-захисту науково-дослідницьких робіт членів Малої академії наук України, стали президентськими стипендіатами. Це стало вагомим новорічним подарунком і неабияким заохоченням до їхньої подальшої активної наукової діяльності. Серед них — 16-річний науковець, ліцеїст Глеб Цуканов із Кропивницького. Його робота гуманітарного напрямку має назву «Єлисаветград—Зінов'євськ—Кіровоград — 20—30 десятиліття мовою фотографій».

Глеб Цуканов (на знімку) розповів «Голосу України» про свою роботу, поділився планами...

Мета роботи, за словами автора, — спроба розглянути фотографію як особливе історичне джерело для вивчення повсякденності жителів міста періоду становлення тоталітарної системи 1920—1930-х років із метою усвідомлення сутнісних ознак радянської доби. Адже вплив соціокультурних практик і традицій, сформованих за радянського періоду стає приводом до провокаційних спроб реанімації старого способу життя. Дослідження історії того періоду також дає можливість зрозуміти механізми названого явища та недопущення його в сучасному та майбутньому.

Тема роботи сформувалась у тому числі і під впливом книжки Джорджа Орвелла «1984». «Ця книжка дуже актуальна нині. Прочитавши її, можемо трішки глибше зрозуміти механізм тоталітарного режиму. Бачимо, що відбувається в росії, — каже Глеб. — Це ж повністю орвеллівська історія... Такі дослідження дають нам змогу зрозуміти механізм цих явищ, щоб не допускати їх у сучасності та майбутньому».

Під час дослідження юний науковець разом зі своїми науковими керівниками проаналізував понад 150 фотографій Державного архіву області, обласних краєзнавчого музею та універсальної наукової бібліотеки імені Д. Чижевського, а також приватних колекцій галереї «Єлисаветград» та родини колекціонера Тютюшкіна.

Українське було, але швидко зникло

«Фото, на яких жителі регіону мають національну ознаку, зустрічаються у 20-х роках, але зникають у 30-х, — зауважив Глеб Цуканов. — Є фото, зроблене в 1927 році, на якому члени гуртка трудової школи стоять в українському вбранні, позаду групи — портрет Тараса Шевченка, вкритий рушником. Також знайшли фото, де в шкільному класі висить портрет Шевченка. Але невдовзі ці зображення замінять портретами партійних лідерів, які будуть постійно змінюватись».

Юний науковець розповів про випадки, коли з газет досліджуваних часів деякі фото вирізані. Це зображення людей, яких визнавали ворогами народу. Такі світлини знищували, а постаті в такий спосіб «стирала» з історії.

Про головних наставників у житті і роботі

«У п'ятому класі я зацікавився вивченням історії, філософії, літератури та інших суспільно-гуманітарних наук. У цьому мені запропонували поїхати до Києва на фестиваль «Шістдесятництво та дисидентський рух», який організувала МАНУ разом з ЮНЕСКО. Він зібрав багато підлітків із різних кутків України, і на ньому ми дізналися про видатних письменників, поетів епохи 60—70-х років, які боролися за свої погляди, за свободу думки та слова, за незалежність України. Згодом я взяв участь у Всеукраїнських олімпіадах із філософії, де зайняв перше (представив есе щодо свободи на цитату Дж. Стюарта Мілля) та третє місце. Брав участь у школах МАНУ, олімпіадах, їздив на семінари з філософії, історії, слухав онлайн-лекції Нобелівських лауреатів...

ДОВІДКОВО

Джеймс Мілль — англійський філософ та економіст. Згідно з Джеймсом Міллем, при народженні людини свідомість є ніби аркуш чистого паперу, на якому далі записується досвід.

Зустрічався з багатьма цікавими людьми, які давали мені знання, ділилися досвідом та власним розумінням філософії щодо певних речей. Таких людей я можу назвати вчителями та наставниками. Важливу роль у моєму житті відіграють мої батьки, які є для мене прикладом високоморальних людей з величезним досвідом та жагою створювати щось нове. З раннього дитинства вони давали

мені можливість відверто і відкрито висловлювати свої думки. Це дало значний поштовх, який я реалізую в науці. На формування моєї наукової складової дуже впливають мої наукові керівники Світлана Кушнерова (з якою я завжди можу прокон-

Життєві авторитети

«Як людині, яка цікавиться історією, зараз мені складно говорити за людей сьогодення. Для цього потрібен певний час, щоб проаналізувати той чи інший період, життя тієї чи іншої

відомлювала ціну свободи та наскільки вона важлива для всього цивілізованого світу».

«Заохочуйте дітей займатись наукою!»

«Нині науковці будують нову реальність. Мають змогу аналізувати те, що їх попередникам не було доступно. Наука — це не щось утопічне, це те, що поруч, що можна дослідити, описати та узагальнити. І в державі та в школі треба це заохочувати. Підлітки, які мають науковий потенціал, часто бояться робити якісь певні кроки, бо вважають, що це дуже складно. Думаю, що в цьому нічого складного немає, треба просто докладати сили».

Частина грошей із президентської стипендії Глеб, як свідомий громадянин, передає на підтримку ЗСУ. Іншу витрачає на своє подальше навчання та вдосконалення: «Хочу висловити подяку за те, що в цей нелегкий час держава закладає гроші у бюджетах різних рівнів, щоб зацікавлювати молодь до навчання, до наукової роботи, яка прагне робити позитивні

сультуватися з будь-якого питання наукової роботи, МАНівських проєктів, олімпіад) та кандидат історичних наук Юрій Бондарчук, вчителька історії Владлена Дмитрієва.

ФАКТ

За результатами Всеукраїнського конкурсу-захисту науково-дослідницьких робіт членів Малої академії наук України Кіровоградська Мала академія наук посіла друге місце. Школярі Кіровоградщини здобули 7 золотих, 19 срібних, 22 бронзові медалі.

особистості. Для мене духовними авторитетами є певне коло людей, які зробили багато важливих кроків для розвитку суспільства, боролися за демократію та свободу слова. Перший — Андрей Шептицький. Детально я познайомився з його поглядами на проєкті «Митрополит Андрей Шептицький — моральний авторитет, духовний лідер та ідейний сучасник» 2020 року у Львові, організованому МАНУ. Тоді я зрозумів, що ця людина робила вкрай багато важливих справ для розвитку освіти, науки, духовного інтелекту людини. У майбутньому планую будувати політичну кар'єру, тож поважаю таку особистість, як Вінстон Черчилль, який двічі займав посаду прем'єр-міністра Великої Британії, в тому числі в тяжкі роки Другої світової війни. Незважаючи на поразки, життєві складнощі, він ніколи не опускав руки, працював, вірив у свої сили, спирався на чистоту душі та гостроту розуму. Ця людина ус-

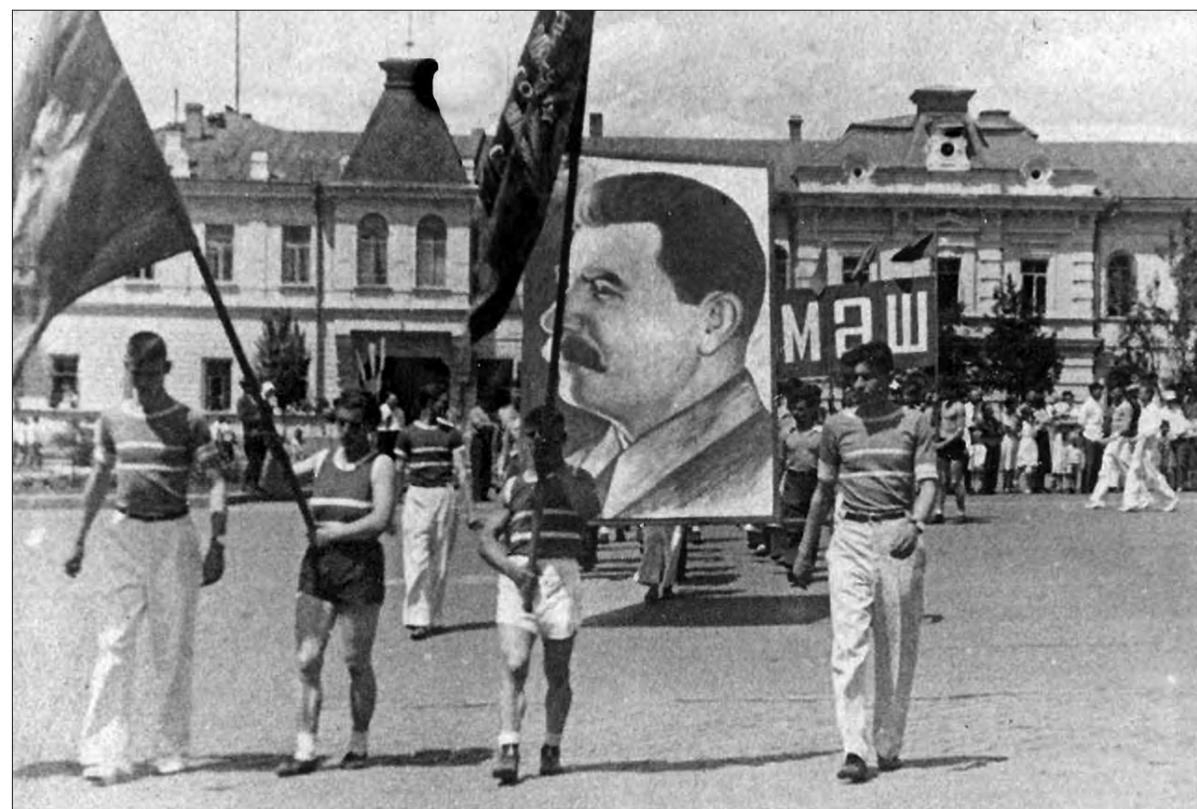
зміни в країні. Це дуже важливо — зацікавлювати молодь»

У майбутньому хлопець хоче займатись науковою історичною, філософською, суспільно-політичною діяльністю та розбудувати Україну, каже: «Потреба в розумних, мотивованих, активних юнаках і дівчатах після Перемоги, в яку я впевнений на сто відсотків, буде дуже великою».

Записав
Петро МЕЛЬНИК.

Кіровоградська область.
На знімках: за післяреволюційних часів та часів воєнного комунізму фотографія розвивалася в тогочасній Україні за повного контролю влади — пропаганда виходила на перший план. Як і в усіх тоталітарних режимах, на парадах та демонстраціях домінували транспаранти з гаслами та портретами вождів партії. Навіть за спиною людини на портреті розміщено агітаційні плакати, портрети лідерів партії тощо. Це теж частина пропаганди.

Фото з архіву Глеба Цуканова та з доступних джерел.

У таборі небайдужих оптимістів

Навіть одна добра справа здатна змінити країну на краще. Щоденно це доводять волонтери. Повномасштабне російське вторгнення призвело до того, що в нас практично вся країна стала внутрішньо переміщеними особами.

У перші тижні війни багато киян перемістилося в західні області. А до Києва із 24 лютого приїхало більш як 207 тисяч вимушених переселенців, із яких понад 36 тисяч — діти. Найбільше переселенців із Донецької області — майже 150 тисяч осіб, Луганської, Харківської, Херсонської та Запорізької областей. Усі потре-

бують допомоги, адже вони втратили свої домівки, майно, розлучилися з родинами. І таку підтримку надають небайдужі люди та волонтери. В одному з таборів з допомоги біженцям я зустрів Євгена Шульгу. В минулому таксист, а тепер тероборонівець, коли є можливість, долучається до заготівлі

дров для обігріву та приготування їжі.

Допомагає розвантажувати гуманітарку, підігрівати воду і Сергій Литвинюк (на знімку праворуч). Він впевнений, що тільки спільними зусиллями можна перемогти ворога. Кожен переселенець отримує належну допомогу, в тому числі і медичну. Людмила Лапюк з

Чернігівщини вдячна всім, хто не лишився осторонь її біди. Не просто знайти себе в нових реаліях. У таборі я зустрів і Юрія Попова, якому 72 роки (на знімку ліворуч). Він з оптимізмом вірить у нашу Перемогу і з усмішкою показує мені, як збивати ворожі «Шахеда».

Сергій КОВАЛЬЧУК.
Фото автора.

КАЛЕНДАР

Тут влада УНР протрималася найдовше
До 100-річчя загибелі Героїв Холодного Яру

9 лютого о 12-й годині у Холодному Яру, у селі Мельники на Черкащині, вшануємо 100-річчя героїчної загибелі холодноярських отаманів. Організатор ГО «Крутий заміс». Біля могили Василя Чучупаки 38 героїв згадуватимуть поіменно, під дзвони, із запаленими свічками. Планують також висадити калину з дубом та вербою. Їх зі свого хутора привезе в подарунок відомий кобзар, один з організаторів і натхненник цього вшанування Василь Нечера. У такий спосіб тут хочуть закласти парк «Перемоги». Весною на честь кожного отамана буде висаджено дуби, калину, паркові дерева та квіти. У парку буде встановлено меморіал з прізвищами холодноярських отаманів та інших героїв.

А цього дня звучатимуть повстанські та українські патріотичні пісні. Впродовж дня у дворі буде випалювались вогняна скульптура «Свіча пам'яті», завершення випалки якої ми побачимо в кінці заходу. Це дивовижний, прадавній обряд гончарства, розповів Василь Нечера. До речі, пагони верби пан Василь свого часу привіз із Казахстану, і саме вони є «нащадками» верби нашого Великого Кобзаря.

Словом, приходьте зі своїми роздумами чи запитаннями до місця доблесті наших пращурів, і, можливо, саме тут ви знайдете відповіді, чому українська нація незборима і перемога у нинішній жорстокій війні буде за нами. Приходьте, аби послухати щемні мелодії від бандуриста, майстра стародавньої української музичної традиції і нащадка славного козацького роду Наливайків Василя Нечепи, а також дізнатися багато цікавого та досі не відомого про героїв Холодного Яру від краєзнавця Олександра Солодара. Виступатимуть Владислав Припатченко та гурт «Крутий заміс».

Варто знати

У 1918 році брати Чучупаки організували в рідному селі Мельники відділ самооборони. Згодом він виріс до полку гайдамаків Холодного Яру. А навколишні села стали фортецею, що протистояла червоній більшовицькій навалі з росії. У квітні 1919-го повстанці підняли в Холодному Яру антибільшовицьке повстання, а пізніше включилися в боротьбу з добровольчою армією півдня росії. Так утворилась Холодноярська Республіка. Її територія охоплювала понад 25 навколишніх сіл і мала 15-тисячну селянську повстанську армію. Бійці тут називали себе козаками, а командирів — отаманами.

Повстанці контролювали майже всю довколишню сільську місцевість. Вони знищували ворожі частини та радянську владу, перешкоджали червоній мобілізації. Центром Холодноярської Республіки став Мотронин монастир. Там діяв штаб, працював шпиталь, проводили наради, а дзвін монастиря був сигналом до мобілізації.

Холодний Яр став осердям для повстанських рухів тодішніх Уманщини, Звенигородщини, Чигиринщини, Олександрійщини, Єлисаветградщини. Холодноярці співдіяли з Армією Української Народної Республіки.

Холодноярська Республіка проіснувала до 1922-го, а слава Холодного Яру тривала десятиліття.

Марина КРИВДА.

СУСПІЛЬСТВО

До зустрічі на Кінбурні!

Півострів Кінбурн називають «українськими Мальдівами». Він цілком відповідає цій назві. Адже розташований на стику Миколаївської та Херсонської областей, вражає незайманою красою. Смугу білосніжного піску омиває з одного боку Дніпровсько-Бузький лиман, з другого — Чорне море. Утім, не варто одною ногою ступати в море, а другою — у лиман. Кажуть, якщо зробити це на краю коси, буде нещастя. Усі наші про це знають. Тому так не роблять. А для ворога, який ступив на край коси, — це точно погана прикмета.

Край заповідний та стратегічний

Свою назву Кінбурн дістав від тюркського «кіл» — волосина і «бурун» — мис. Волосоподібний мис — так назвали турки півострів.

З найдавніших часів на Кінбурні існує майже в первісному вигляді світ тварин і рослин. Через те, що коса з одного боку омивається морською, а з другого — дніпровською прісною водою, вона вкрита сосновим лісом і різнотрав'ям, тут створюється унікальний мікроклімат, в умовах якого росте багато цілющих трав та ендемічних рослин. На Кінбурні майже 150 озер, є з лікувальними грязями. Тут знайшли домівку майже 60 видів червонокнижних тварин і справжнє царство птахів.

Кінбурнська коса — місце казкових ландшафтів та унікальних природних пам'яток. Цілинні степи змінюють реліктові гаї, густі порослі папороті змінює хміль і виноград. У сосняку ростуть білі гриби, а за кількості метрів ліс уже нагадує джунглі. На озерах і в морських затоках збираються зграї рожевих фламінго, гніздяться чаплі та журавлі, знаходять притулок орли-білохвости.

Саме ці та багато інших чинників стали основними в боротьбі екологів за присвоєння Кінбурну особливого статусу. Це була справжня боротьба. У результаті створено регіональний ландшафтний парк «Кінбурнська коса», а трохи пізніше — Національний природний парк «Білобережжя Святослава».

Під час повномасштабного російського вторгнення в березні 2022 року російські війська окупували півострів, заблокувавши рух із портів Херсона й Миколаєва, вели обстріли Очакова. Голова Миколаївської ОВА Віталій Кім вважає, що головна мета окупантів — утримати цю територію, а не просуватися далі й наступати на Миколаївщину. Кінбурн має для ворога стратегічне значення. Утім, українські сили готують військову операцію з визволення окупованого півострова.

Під ворожим чоботом

Уперше окупанти заїхали на територію Кінбурнського півострова 18 березня. Місцевий житель Олександр розповів виданню «НикВести»: «Росіяни приїхали на самохідних гаубицях, обстрілювали Очаків, отримали точну відповідь по їхніх позиціях від ЗСУ та поїхали. Удруге повернулися 27 березня великою колоною техніки і відтоді вже не полишали цієї території. Приблизно 25 одиниць техніки різного виду: «Тигри», КамАЗи, БТРи. Вони заходили в кожну хату, перевіряли в кожного документи, шукали зброю, забирали її в мисливців».

Саме з того часу росіяни почали чинити цілковите свавілля на території заповідної зони. Через обстріли окупантів пожежі там не вщухали тижнями.

Російські агресори мали намір знищити цю місцину, спалити її, стерти з лиця землі. Кинули, звісно, не сірник. Кінбурн палав. Гасити взялися місцеві жителі. Частина пожежних машин, які можна було б залучити, росіяни вивезли з населених пунктів, ще частину знищили. «Все горіло, а гасити чим? — згадує Олександр. — Люди з Покровки, Василівки, Геройського збиралися, щоб гуртом боротися з вогнем. Але нас не пускали до лісу. І вони чекали вдома з лопатами, щоб хоч би хати не загорілися. Була можливість тільки трактором обороти землю навколо села — зробити канаву».

Також окупанти замінували територію Кінбурнської коси. Майже щодня на мінах підриваються дикі тварини, є випадки й людських жертв. Окрім постійних

Волосоподібний мис.

Фото надано автором.

обстрілів, підпалів та мінувань, російські військові займаються мародерством та беруть у полон місцевих жителів. І хоча більшість мешканців коси вдалося евакуювати, тут іще залишаються цивільні, здебільшого старенькі.

«Тонку волосину» не порвати

Територія Кінбурнської коси потерпає від забруднення атмосферного повітря внаслідок обстрілів, вибухів та пожеж у природі, порушення ґрунтового покриву через проїзд важкої військової техніки, зараження водою пально-мастильними та вибуховими матеріалами.

Через війну значна площа водно-болотної, лучної, степової та деревної рослинності коси постраждала від пожеж. Також воєнні дії та їхні наслідки створюють потужний фактор турбування для тваринного світу, знищують місця осілости та самих тварин. Вогонь спалив понад 4227 гектарів території півострова в межах Національного природного парку «Білобережжя Святослава».

Розрахувати точну суму всіх збитків, завданих Кінбурну, наразі неможливо через тимчасову окупацію. Проте в На-

ціональному природному парку «Білобережжя Святослава» визначили орієнтовні обсяги збитків. Вони сягають уже понад 100 мільярдів гривень: 50 мільярдів гривень — знищеної флори, 50 мільярдів гривень — знищеної фауни.

«Попри тимчасову окупацію нині фахівці розпочали роботу з відновлення заповідної зони, — зазначає директор Національного парку Віктор Коваль. — Спеціалісти регулярно збирають дані супутників, що допомагає оцінити ймовірну шкоду. Співробітники Національного природного парку також працюють над розробленням технологій, які дають змогу відновити ліс після деокупації за короткий проміжок часу».

Утім, на відновлення коси знадобляться десятиліття. «Маємо надію, що після закінчення війни сонце, вітер та вода з часом загоять воєнні рани Кінбурна, а природна рослинність та тваринний світ поступово відновляться», — переконаний директор РЛП «Кінбурнська коса» Зеновій Петрович. «Наш мирний Кінбурн, ми тебе пам'ятаємо. Любимо, віримо і збережемо. У наших снах бачимо тебе таким ніжним, весняним. П'янким літнім, шумним і солонководним. Грибним осіннім, чистоводним. І навіть холодним, пухнастим взимку. Ніде немає такої тиші у всесвіті, як взимку на Кінбурні. Пам'ятаймо, природа і життя людей — понад усе. Тримаймося разом, робімо те, що можемо, кожний», — ідеться в одному з дописів у соцмережах.

Нещодавно в Очакові відбулася зустріч науковців, екоактивістів, представників громад, де обговорили майбутнє Кінбурну. «Ми не повинні опускати руки, падати духом, ми мусимо думати про завтрашній день заповідного місця Миколаївщини та Очаківщини — Кінбурнської коси», — зазначила Світлана Тарабан, начальник відділу екоосвітньої роботи та рекреаційного благоустрою НПП «Білобережжя Святослава». Вона ж побажала всім зустрітися на мирній Кінбурнській землі. Тож до зустрічі на Кінбурні!

Олена ІВАШКО.

Миколаївська область.

Фото автора.

Кінбурн називають пташиним царством.

«Не хочемо бути осторонь»

НАМ ПИШУТЬ

Що для нас, мешканців міста Шаргород Вінницької області, Херсон? Звичайне місто, схоже на сотні інших українських міст. Ну, хіба що, ми знали про соковиті кавуни Херсонщини, якими ласували влітку. Знали про безліч затишних місць Херсонського краю, куди їздили відпочивати. І, звичайно, знали, що там живуть херсонці, які нічим не відрізнялися від нас, шаргородців.

По суті, вони вирішували ті самі проблеми та раділи від тих самих позитивних миттєвостей, дарованих долею, як і всі українці. Жили, вчилися, працювали, виховували малечу, мріяли, просили у Господа миру на Землі та щастя дітям.

Страшна війна нівелювала чітку географічну приналежність до якоїсь конкретної адміністративної одиниці. Лише мапи та дорожні вказівники визначають, де яке місто, село, район, область. А насправді, мабуть, уперше у світовій історії, на теренах України виникла унікальна спільнота, схожа на один суцільний організм. І, як притаманно будь-якому організму, якщо заболить в одному місці, біль передається до кожної клітинки, молекули, атома...

І ми, шаргородці, відчуваємо жажливі муки Бахмута і Бучі, чуємо, як від поривів вітру стогнуть пусті віконниці на ру-

їнах Маріуполя і Лисичанська, пам'ятаємо сонячну Лізеньку з Вінниці та дводенного Сергійка із Запоріжжя, які вже ніколи не стануть дорослими. Нам болять кровоточиві рани Харкова, Києва, Чернігова, Гостомеля, Волновахи, Миколаєва, кожного куточка, куди дотяглися страшні пазури війни, залишаючи по собі горе та страждання.

Так само не оминула нас трагедія Херсона. Міста, яке, перебуваючи в окупації, все одно залишалось українським і дочекалось на ЗСУ. А тепер піддається нищівному бомбардуванню рашистів та опинилося на межі гуманітарної катастрофи. Вся Україна допомагає херсонцям вижити. І наша Шаргородська громада не стала винятком.

Жителі Шаргородщини привозили на централізоване місце збору міської ради картоплю, буряки, моркву, капусту, цибулю, різні види консервації, смаколи-

ки. Там продукцію фасували і вантажили, готуючи до відправки.

Оголошуючи збір допомоги для Херсона, міська рада просила приносити городину, яку люди вирощували самі. Уже не вперше збирається така допомога для ЗСУ, переселенців, малозабезпечених тощо, а можливості людей не безкінечні. Ще й у такий нелегкий час. Тому до сліз пронизували непоодинокі випадки, коли шаргородці, хто не мав власної городини, купували її на базарі, щоб долучитися до збору. «Ми не хочемо бути осторонь», — казали вони.

«Я вдячний кожному жителю Шаргородської громади за ширість та щедрість. Пишаюся вами! Дякую Богу, що маю таку опору, підмогу та надійне плече! З упевненістю можу сказати, що ми непереможні, разом ми сила! Війна принесла на нашу землю велике горе, але згуртувала нас. Ми єдині у прагненні свободи та миру для України, готові допомагати та підтримувати одне одного», — написав на своїй сторінці у соціальній мережі Фейсбук голова Шаргородської міської територіальної громади Володимир Барецький.

Він також подякував голові ФГ «Врожайне» Анатолію Дідику та голові ФГ «АгроДАР» Сергію Дідику, які надали транспорт. А начальник одного з відділів Шаргородської міськради Юрій Івахов, Анатолій Дідик та водій-атовець Олександр Моркот доставили вантаж у волонтерський центр Херсонщини. Через постійні обстріли міста та його околиць туди було непросто дістатися. Але попри все херсонці отримали майже 25 тонн гуманітарної допомоги від шаргородців.

...Читаю подяку, яка надійшла з Херсона, і як обухом по голові слова «...Наші люди завдяки вам не будуть голодні...». І це в XXI столітті в цивілізованому світі людям загрожує голод?!

Та хіба можна назвати клятву русню «цивілізованим світом»? Ні, то ненависна мерзота, слизка і бридка, яка знайде свою загибель на українській землі, бо проти неї повстала не лише армія, не лише волонтери, не лише окремі патріоти. За свою свободу та незалежність бореться унікальна спільнота, яка називається Українським народом.

Інна ФРІДКІНА,
депутат Шаргородської
міської ради.

Region: Рівненщина

СПОРТ

Аматор довів, що на Поліссі може рости сортовий виноград

У Володимирці чи районі виноградарів, які заробляють на своєму хобі, Василь не знайшов, а тому знайшов контакти виноградарів з Херсона та Запоріжжя. Вони йому й передали досвід вирощування винограду. А ще тоді садівник-початківець уперше дізнався, що виноград треба обов'язково обрізати і тоді він даватиме кращий врожай. Професіонали-виноградари на старті захоплення Василя поділилися з ним чотирма саджанцями більш врожайних сортів. Доглядаючи за ними, на наступний рік чоловік мав перший господарський результат: ягоди виростили у 3—4 рази більше від звичайного дикорослого необрізаного винограду.

Нині у Василя Чугая у винограднику росте до сотні ку-

щів, а це більш як 70 різноманітних сортів. З них лише «Кишмишу» понад десяток. Є й інші популярні сорти: «Гурман ранній 1-12», «Чорна пантера», «Забава», «Лівія», «Лора» («Флора»), «Дюжина», «Ландиш», «Суперекстра», «Преображення», «Антоній Великий», «Рошфор».

А який сорт найбільше до вподоби Василю і його сім'ї?

— Оскільки для нашої місцевості більшість сортів — рідкість, то усі ягоди для нас смачні. Виноград «Забава» має чудовий смак, шкірочка взагалі не відчувається, але ягода невеличка. Той само «Кишмиш» — дуже солодкий сорт, і якщо його не накрити сіточкою, то з'їсте плід не ви, а оси, до того ж дуже швидко.

Виноградар-аматор каже, що інколи смак того чи іншого сорту винограду з магазину далеко не такий, яким повинен бути насправді. Якоюсь Василь приніс додому виноград сорту «Аркадія», куплений на ринку. Діти не захотіли його їсти, адже на смак він геть відрізнявся від вирощеної вдома «Аркадії», був гіршим.

Узимку всі його кущі-вихованці прикопані. Сплять і чекають весни. А 35-річний Василь Чугай вже планує польові роботи на своєму винограднику. Роздав чимало саджанців родині і сусідам. Не шкодує — хай тішаться люди і доглядають.

Людмила БОСИК.

Володимирець.

Фото з архіву Василя Чугая.

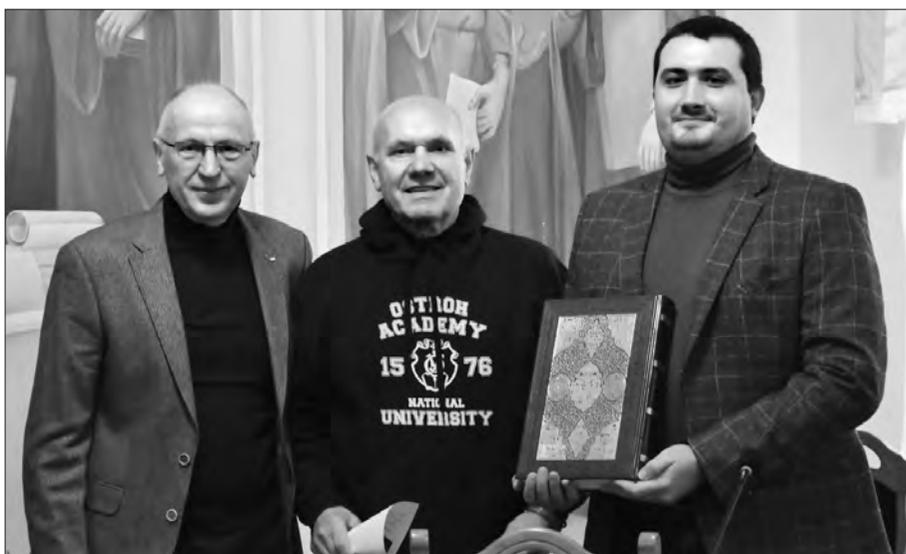
У 2013 році житель селища Володимирця Василь Чугай (на знімку) затявся довести самому собі, що на бідних поліських ґрунтах виросте сортовий виноград. Що з того вийшло — розкажу. Спойлер — нині у виноградаря-аматора вже понад 70 сортів. Майже половина з них плодоносять.

ФОТОФАКТ

У Національному університеті «Острозька академія» відбулася презентація факсимільного видання Мазепинського Євангелія. Надзвичайний і Повноважний Посол України в Лівані Ігор Осташ передав примірник для університетської бібліотеки.

На знімку: під час передачі Мазепинського Євангелія, у центрі ректор, Герой України Ігор Пасічник.

Фото
Олексія КОСТЮЧЕНКА.

Добірку матеріалів з Рівненщини підготувала наш власний кореспондент Олександра ЮРКОВА.

ОГОЛОШЕННЯ

Втрачену картку водія UAD0000006118010, видану 02.12.2020р. в ДП "ДержавтотрансНДІпроект" на ім'я **Губчик Євген Михайлович**, вважати не дійсною.

Втрачено Військове Посвідчення ПС № 117402, виданий військовою частиною № 1465, від 23.06.2020р. на ім'я Сімчук Сергій Олександрович, вважати не дійсним.

Приватний нотаріус ЛМОН Львівської області Шургот Н.С. (місце праці: м. Львів, пр. Червоної Калини, б.№58а/1) повідомляє про відкриття спадкової справи після смерті Томашівського Зенона Михайловича, 28.08.1933 р.н., який помер 12.01.2022р. та закликає спадкоємців зголоситися для прийняття спадщини.

Інформація про висновок з оцінки впливу на довкілля АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО "УКРГАЗВИДОБУВАННЯ"

Відповідно до ч. 4? ст 4 ЗУ "Про оцінку впливу на довкілля", АТ "Укргазвидобування" інформує, що 27.01.2023 р. Міністерством захисту довкілля та природних ресурсів України було видано висновок з оцінки впливу на довкілля планованої діяльності "Спорудження свердловин № 1 та № 2 Бузівської площі на газ і конденсат, підземні споруди. Підключення свердловин до установок комплексної підготовки вуглеводневої сировини" № 21/01-2022979930/1, та вважає допустимим провадження планованої діяльності з огляду на нижченаведене, а саме на те, що: на підставі наведених у Звіті з ОВД оцінок впливів на компоненти довкілля (грунти та геологічне середовище, атмосферне повітря, водне середовище, рослинний і тваринний світ, природно-заповідний фонд, клімат і мікроклімат, соціальне та техногенне середовище) сукупний вплив планованої діяльності є допустимим; за результатами аналізу звіту з оцінки впливу на довкілля встановлено, що основний вплив планованої діяльності очікується на ґрунт, геологічне, повітряне та водне середовища. При виконанні екологічних умов, встановлених для планованої діяльності, зазначені впливи на компоненти довкілля можуть характеризуватись як екологічно допустимі.

Реєстраційний номер справи про оцінку впливу на довкілля планованої діяльності - 2022979930.

З матеріалами висновку з оцінки впливу на довкілля у повному обсязі можна ознайомитися за запитом в Міністерстві захисту довкілля та природних ресурсів України за адресою: 03035, Київ, вул. Митрополита Василя Липківського, 35.

Втрачену картку водія, UAD0000008WYE000, видану 05.04.2022р. в ДП "ДержавтотрансНДІпроект" на ім'я **Музика Микола Миколайович**, вважати не дійсною.

Втрачене посвідчення учасника бойових дій ЮА № 045180 виданий Департаментом кадрової політики МОУ від 11 липня 2019 року на ім'я **Тимошенко Ольги Олександрівни**, вважати не дійсним.

Втрачений **додаток до диплому**, серія ФВ № 818628, виданий Запорізьким Машинобудівним інститутом ім. В. Я. Чубаря від 28 червня 1993 року, на ім'я **Антоненко Олени Миколаївни**, вважати не дійсним.

Втрачене свідоцтво (атестат) про закінчення загальноосвітньої школи №60, серія КВ № 38190202, виданий у 2010 році на ім'я **Ткач Катерини Валеріївни**, вважати не дійсним.

Після смерті Золотової Марії Степанівни, 04 листопада 1930 року народження, померлої 29 квітня 2022 року, відкрита спадкова справа № 8/2023 приватним нотаріусом Дніпровського міського нотаріального округу Батовою Т.С., робоче місце якої розташоване за адресою: місто Дніпро, вулиця Старокозацька, будинок 53, приміщення 3. Спадкоємців за законом та за заповітом просимо звернутись для отримання свідоцтва про право на спадщину за адресою робочого місця приватного нотаріуса Батової Т.С.

ОГОЛОШЕННЯ

щодо продажу активів АТ «МР БАНК»

Номер лоту:	Коротка назва лоту/номер кредитного договору:
G27N022008	Основні засоби в кількості 2930 одиниць, перелік наведено публічному паспорті активу
Місце проведення аукціону:	www.prozorro.sale
Дата проведення аукціону:	09.02.2023
Час проведення аукціону:	Точний час початку проведення відкритих торгів (аукціону) по кожному лоту вказується на веб-сайті: www.prozorro.sale
Детальна інформація по лоту (параметри, забезпечення, початкова ціна, правила участі в аукціоні):	https://www.fg.gov.ua/passport/52683

Спаринги і кадрові питання

Футбол. Контрольні матчі на турецькому зборі.

«Динамо» (Україна, Київ) — «Аустрія» (Австрія, Лустенау). 2:2. Голи: Попов, 52, Вівчаренко, 60 — Грабер, 26, Фрідрікас, 35.

«Динамо»: 1-й тайм — Нещерет, Караваев, Бурда, Сирота, Дубінчак, Сидорчук, Шепелев, Волошин, Лонвейк, Діалло, Пономаренко; 2-й тайм — Нещерет, Тимчик, Боль, Попов, Вівчаренко, Яцик, Андрієвський, Беніто (Кремчанін, 77), Шепелев, Царенко, Гармаш.

Рахунок у середині першого тайму відкрили австрійці. Грабер ударом здалеку влучив у «дев'ятку». Потім Сирота обрізався на власній половині поля, і Фрідрікас вийшов на побачення з Нещеретом та подвоїв рахунок.

Одне слово, все відбувалося за сценарієм двох попередніх поєдинків, які кияни програли із загальним рахунком 0:6.

Однак після перерви ситуація на полі різко змінилася. Динамівці досить швидко відіграли один м'яч. Досвідчений Гармаш пробив зі штрафного, воротар відбив м'яч, але Попов майстерно зіграв на добиванні.

Від поразки «Динамо» врятував Вівчаренко. Він після передачі Шепелева в один дотик влучно пробив за меж карного майданчика.

Нападник киян Артем Беседін пішов в оренду до кіпрського клубу «Омонія» з Лімасола до кінця сезону.

Є інформація, що оборонець динамівців Ілля Забарний підписав контракт із клубом АПЛ «Борнмут».

«Шахтар» (Україна, Донецьк) — «Лудогорець» (Болгарія, Разград). 2:2. Голи: Траоре, 72, Бондаренко, 90+6 (пенальті) — Тьяго, 27, Нонато, 29.

«Шахтар»: Пятов (Пузанков, 46), Тейлор (Михайличенко, 67), Козік (Матвієнко, 67), Ракицький (Фарина, 46; Бондар, 67), Гочолешвілі (Роспутько, 46), Очеретько (Сігеев, 27; Джурасек, 67), Назарина (Степаненко, 64), Тотовицький (Бондаренко, 67), Борячук (Ющенко, 46; Криській, 67), Глущенко (Зубков, 67), Сікан (Погорілий, 46; Траоре, 67).

«Гірники», готуючись до стикових матчів Ліги Європи (16 і 23 лютого) проти французького «Ренна», провели третій контрольний матч на турецькому зборі. Суперник — один із найменітших клубів Болгарії.

У першому таймі команда Ігора Іовичевича протягом кількох хвилин пропустила два м'ячі. Але в підсумку врятувалася. Спочатку розрив скоротив Траоре, а на шостій хвилині компенсованого часу Бондаренко реалізував пенальті.

Нагадаємо, що раніше «Шахтар» програв віденській «Аустрії» (1:2) і зіграв унічию зі слонським «Копером» (2:2).

У складі «Шахтаря» відзначимо відсутність Сергія Кривцова, який став гравцем клубу МЛС (професіональна ліга США і Канади) «Інтер Майами».

А тим часом «гірники» підписали контракт (до 2028 року) з нападником із Венесуели 18-річним Кевіном Келсі.

Підготував
Геннадій
БРАНИЦЬКИЙ.

Сьогодні майже на всій території України хмарно, дощ зі снігом, без істотних опадів лише на півдні на частково в центральних регіонах. Температура повітря вдень переважно від нуля до +2, на Закарпатті — до +4, у Криму — до +7. Вночі — переважно від нуля до 3 градусів морозу. Вітер південно-західний, 5-10 м/с

■ **1812.** Народився Євген Гребінка — український письменник, байкар, педагог, видавець. ■ **1863.** Народився Тимотей Бордуляк — український письменник, просвітянський та громадський діяч. ■ **1866.** Народився Микола Василенко — український освітянин, історик, державний, громадський і політичний діяч. ■ **1901.** Народився Валер'ян Підмогильний — український письменник, перекладач (загинув у сталінських таборах). ■ **1920.** Помер Микола Алексєєв — український і російський графік. ■ **1936.** Помер Євген Плужник — український поет, драматург, перекладач.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...обласний діагностичний центр постійно турбується про ветеранів

На Буковині реалізують проект безплатної профілактичної шеск-ап діагностики для жителів Чернівецької області старших за 55 років.

Під час робочої зустрічі голови обласної ради Олексія Бойка з керівником медзакладу Борисом Гушиликом той подякував медикам за прекрасну роботу.

«ОКНП «Чернівецький обласний медичний діагностичний центр» розпочало цей пілотний проект із 24 листопада 2022 року на підтримку Загальнонаціональної Програми Президента «Здорова Україна». За два місяці його реалізації діагностичний центр провів комплекс медичних обстежень 1100 пацієнтам, яким було надано понад 40 тисяч послуг. Це хороший результат», — зазначив Олексій Бойко.

Тим часом Борис Гушилик наголосив, що безплатна діагностика дає можливість усім верствам населення, зокрема малозабезпеченим та соціально незахищеним, дізнатися більше про своє здоров'я, враховуючи стать, вік та генетичні особливості.

Олексій Бойко додав, що важливим у цьому напрямку стане втілення ініціативи, яка передбачає медичне обстеження жителів віддалених громад. Задля її впровадження заклад обладнає необхідними засобами спеціального автомобіля, який передали благодійники.

За статистикою 85% передчасних смертей в Україні спричинені не інфекційними захворюваннями, а хворобами системи кровообігу та онкологічною патологією, які вчасно не діагностували.

Сергій СУЛИМА.

Чернівецька область.

...отримують кредити на придбання житла

Дев'ять родин із Кіровоградської області оформили кредити на придбання власного житла через «Дію» в рамках програми «eОселя».

Загалом ці родини отримують 6,7 мільйона гривень, повідомили в обласній військовій адміністрації.

Державна програма «eОселя» започаткувала з грудня минулого року. Наразі майже 800 українських родин, які відповідають вимогам програми, отримали кредити під три відсотки на загальну суму понад мільярд гривень.

Петро МЕЛЬНИК.

Кіровоградська область.

...пікап від земляків попрямував на передову

Військовим 70-го стрілецького батальйону ЗСУ вінничани передали ще одне авто. Nissan використовуватимуть для підвезення боєприпасів та переміщення особового складу. Машина надійшла від міжнародного благодійного фонду «Об'єднані зусилля» до департаменту з питань оборонної роботи, цивільного захисту та взаємодії з правоохоронними органами Вінницької обласної військової адміністрації.

Такого транспорту потребує новостворений військовий підрозділ — 70-й стрілецький батальйон ЗСУ. Саме туди відправили пікап.

До речі, названий батальйон створено Вінницьким обласним територіальним центром комплектування та соціальної підтримки з місцевих добровольців.

Керівники підрозділу «стрільців» висловлюють подяку за підтримку агрокластера «Агровін», підприємцям Віктору Рибаку та Андрію Загрію.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

► ДНІПРО:

Зброї додали краси

Щоб заробити гроші для допомоги захисникам, у позашкільному закладі Дніпра організували «цех», де прикрашають тубуси від мін, якими нищили ворога на фронті.

За справу взялися вихованці та майстрині Петриківського розпису міського Палацу творчості дітей та юнацтва.

Як нагадав заступник директора департаменту молодіжної політики та національно-патріотичного виховання міської ради Сергій Луденський, розпис артефактів, пов'язаних із війною, розпочався із протитанкових іжаків. Тоді до Дня міста презентували дев'ять великих іжаків як символ тих регіонів, які найбільше постраждали від повномасштабного вторгнення. Після цього робили маленькі сувенірні іжаки. Усі виручені кошти пішли на допомогу нашим захисникам.

«А цього разу Петриківським розписом прикрасили тубуси від 60- та 82-міліметрових мін. Такі тубуси можна придбати за donat. Усі кошти підуть на допомогу 232-му батальйону Дніпра, який використовував саме ці тубуси», — додав він.

Керівник зразкового художнього колективу «Дивосвіт» цього закладу Галина Конова розповіла, що раніше малювали із вихованцями на різних поверхнях.

«Розмальовуємо такі тубуси і залишаємо маркування від снарядів як нагадування, що країна бореться за свою свободу, незалежність, світле й вільне майбутнє. Саме ці квіти і

Дніпровська міська рада

символізують майбутній розквіт України», — зазначила вихованка закладу Поліна Сухова.

Нині працюють над тим, щоб запустити продаж тубусів

та іжаків на всесвітній платформі eVau.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.

Фото Дніпровської міськради.

► КИЇВ:

Музей Майдану проводить екскурсії

Дев'ять років тому, у лютневі дні, на Майдані вирішувалася доля України. Обстоюючи майбутнє нашої держави як європейської демократичної країни, учасники багатотисячних протестних акцій чітко дали зрозуміти, що Україна не буде ані сателітом росії, ані її частиною.

На головній площі столиці своїм життям за цей вибір заплатила Небесна Сотня, а чимало учасників тих подій згодом стали до війська й нині творять історію нашої Батьківщини, боронячи її від російських загарбників, або ж усіма силами наближують Перемогу, роблячи нашу армію боез-

датнішою. Тож у ці лютневі дні можна пройтися пам'ятними місцями у Києві й відвідати основні локації найбільшого протесту в історії сучасної України та згадати захисників Майдану. Розпочинатимуть екскурсію від Михайлівського Золотоверхого монастиря, що не раз ставав прихистком для майданівців, а далі буде Майдан Незалежності — центр протестного містечка. До речі, у Музеї Майдану на глядачів уже чекає оновлена виставка «Назустріч свободі».

Вл. інф.

► ЧЕРНІГІВ:

Шведський науковець вивчає нинішню війну

Вивчення нинішньої російсько-української війни шведський історик розпочав з 1-ї Сіверської танкової бригади.

Видатний шведський історик Петер Енглунд — доктор історичних наук, секретар Шведської академії, автор великої кількості праць, які були перекладені багатьма мовами, а дві — «Полтава. Розповідь про заги-

бель однієї армії» та «Перша світова війна в 211 епізодах» — перекладено та видано українською.

Пан Петер працює над новою роботою, вивчає війну, яку веде росія в Україні, і розпочав з 1-ї Сіверської танкової бригади.

Василь ЧЕПУРНИЙ.

► ПОЛТАВА:

Магніти, які притягують усмішки

У Гадацькому фаховому коледжі культури і мистецтва ім. І. Котляревського влаштували благодійний майстер-клас із декоративного розпису гіпсової форми.

Його учасниками стали діти з родин внутрішньо переміщених осіб, які знайшли тимчасовий прихисток у колишній гетьманській столиці. А допомагали дітям опанувати ази нового для них ремесла викладачі спеціальності «Образотворче мистецтво» Марина Клименченко, Наталя Харагай, Сніжана Мелхісдекова, Оксана Кисіль та Олександр Бондаренко.

Цього разу дівчатка та хлопчики розписували зовнішні поверхні популярних серед малечі й дорослих сувенірів-магнітів. Викладачів приємно вразила фантазія юних художників і їхня креативність. Та ще важливіше те, що тепер ці сувеніри-магніти притягуватимуть дитячі усмішки і приносятимуть позитивний настрій у їхні родини, обпалені війною.

Василь НЕЇЖМАК.

Фото надано автором.

Над номером працювали: Владислав ЛЕОШКО, Тетяна УВЕРОВА.

В. о. головного редактора Сергій ДЕМСЬКИЙ.

► За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
► Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
► Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
► Рукописів не повертаємо.
► Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
► При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.
► Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України
Свідчення про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.
Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка).
Передплатні індекси та передплатна ціна на 2023 рік
Для фізичних осіб:
40224 — 40 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 35 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 80 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 60000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua
Зам. 89195

Видавець — Державне підприємство «Редакція газети «Голос України». 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Петра Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 503-68-72; відділ реклами — 453-44-56 (факс);

E-mail: mail@golos.com.ua — загальний

reklama1@golos.com.ua — відділ реклами

let@golos.com.ua — відділ листів

foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій

Сайт — www.golos.com.ua

